

Библиски лекции

**Воспитување на
последната генерација**

Година 95. Бр. 3
Јули – Септември 2019.

Содржина:

1. Одете... поучувајте	5
2. Начела на воспитувањето	10
3. Првобитниот образец на воспитување	15
4. Воспитувањето во стариот Израел	20
5. Големиот Воспитувач	26
6. Темелот на вистинското воспитување	31
7. Да се биде учител	36
8. Упатства за воспитување во домот	41
9. Црквата и нејзината младина	47
10. Делото на мисионерските школи	52
11. Допир до светот	57
12. Градење за вечноста	62
13. Ветување на духот	67

„Библиската поука не треба да се проучува со фрлање на еден брз поглед врз нејзиниот текст во сабота наутро, туку поуката за следната седмица треба внимателно да се проучи во сабота попладне, а потоа секојдневно да се повторува и расветлува во текот на седмицата. Така поуката ќе се вреже во нашата меморија како богатство кое никогаш нема целосно да се загуби“. - Воспитување 251.252

Издава: Seventh Day Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 – 5048, USA

За Македонија: Реформно движење на адвентистите на седмиот ден, 1300 Куманово, Моша Пијаде 85. Телефон: 076/466-322; e-mail: info@rdasd.mk: Web: www.rdasd.mk

Во цитираните библиски стихови користени се следните преводи: Библија (Библско здружение 2006) и Библија (превод Д-р/Др Душан Х. Константинов). Одговорен уредник: Часлав Дичевски

Година 95 Број 3

Библиските лекции претставуваат програма за секојдневно тематско проучување на Божјото Слово, заснована само на Библијата и Духот на пророштвото, без додатни коментари. Прашањата се така формулирани што овозможуваат директен и концизен одговор. Зборовите во заграда се додадени поради појасно разбирање на контекстот и потечно читање. Проучувањето на дадените теми со помош на цитираните дела е мошне препорачливо.

Предговор

Темата за христијанското воспитување проучувана е најмалку шест пати за речиси 100 години од издавањето на библиските лекции. Учениците и учителите можеби ќе се заинтересираат за онлајн архивата на публикациите каде што сè уште можат да се проучуваат лекции од 1946, 1952, 1969, 1986, 1990 и 2008 година.

Во оваа лекција не тежнееме да ја покриеме истата основа како во претходните лекции. Наместо тоа, ќе настојуваме да се позанимаваме со суштината на воспитувањето во однос на времето во кое живееме, а тоа е воспитувањето кое води до комплетирање на делото на проповедање на евангелието низ целиот свет.

Од денот кога Исус дал ветување: „Кога ќе отидам и ќе ви приготвам место, пак ќе дојдам и ќе ве земам вас кај Себе за да бидете и вие каде што сум Јас“ (Јован 14:3), се појавиле и заминале многу генерации. Делото на ширење на евангелието и припремата за второто Христово доаѓање постојано напредува. Еден ден Тој конечно ќе дојде и оние кои живи ќе Го дочекаат ќе бидат последна генерација.

Од почетокот на адвентното движење надежта на верниците била дека тие ќе припаѓаат на „последната генерација.“. Сепак, Господ и понатаму чека. Очигледно е дека треба да изврши едно дело и во црквата и надвор од неа. Бидејќи, „кога ќе узрее плодот, веднаш испраќа срп, зашто дошло времето за жетва“ (Марко 4:29). „Кога неговиот карактер совршено ќе се обнови кај неговиот народ, тогаш Тој ќе дојде да ги земе како свои.“ - *Христовите очигледни поуки, 69.*

Вистинското воспитување се дефинира како „хармоничен развој на физичките, менталните и духовните сили. Тоа го припрема ученикот за радосната служба во овој свет и за повозвишена и порадосна служба во светот кој треба да дојде.“ – *Воспитување, 13.* Секако, ние треба искрено да проучуваме за да го разбереме вистинското воспитување од причини што оваа припрема треба да биде извршена во сите нас.

Пред повеќе од еден век на црквата ѝ е дадено ова свечено предупредување: „Сега, како никогаш порано, ние треба да ја сфатиме вистинската наука на образованието. Ако пропуштиме да го разбереме тоа, никогаш нема да има место за нас во Божјото царство.“ - *The Christian Educator, August 1, 1897.*

Да обратиме внимание денеска на овој предизвик, да одговориме на повикот и да го довршиме делото на воспитување во последната генерација.

Оддел за саботна школа при Генерална конференција

Доброволен прилог во првата сабота За здравствениот центар во Украина

Украина е држава во источна Европа која се граничи со Русија, Белорусија, Полска, Словачка, Унгарија, Романија, Молдавија и со Црно и Азовско Море на југ и на југоисток, редоследно. Со исклучок на Крим, Украина има 42,5 милиони жители. Најзастапени религии се правослаvnата и грчко католичката. Главен и најголем град е Киев.

Веста за реформацијата овде стигнала во четириесеттите години на дваесеттиот век. Во разни делови на овој регион, Адвентистите на седмиот ден со своите зборови и со својот живот сведочеле за светлината на третата ангелска вест. Такво било делото во текот на комунистичкиот режим. Во 1990 година, во текот на распаѓањето на СССР, Украина доби слобода. Изградивме цркви и го започнавме делото во нови места.

Меѓутоа, денес луѓето станаа немарни за верските работи. Вистината не е популарна како што била некогаш, а некогашните методи на излагање на вистината денес не се толку ефикасни. Но еден начин на работа секогаш ќе може да отвори пат – медицинско мисионерска работа. Вдахновеното перо пишува: „(Бог) одредил здравствено-мисионерската работа да го подготви патот за објавување на спасоносната вистина за ова време за објавување на веста на Третиот ангел.“ „Нашите санаториуми треба да бидат средство за допирање на народот“ – *6. Сведоштво, 293,225.*

Бидејќи болестите и страдањата во светот се умножуваат, потребата за здравствено – мисионерската работа е поголема од било кога. За да ја задоволиме таа потреба ние во 2014. година презедовме чекор за основање на еден здравствен центар. Со Божја помош купивме парче земја во Транскарпатскиот регион. Имотот се наоѓа во близина на градот Хуст на прекрасно, живописно место во чија близина се наоѓаат термални извори. На тој имот се наоѓа и недовршената зграда. Сепак, за да го завршиме проектот потребни ни се уште средства. Многу наши браќа мораат да патуваат во други земји за да заработат за живот. Од тие причини, апелираме нашите браќа и сестри ширум светот финансиски да ни помогнат да го завршиме овој проект. На тој начин ќе бидеме во можност да им помогнеме на душите на кои им е потребно лекување како и да припремиме пат за ширење на веста на евангелието. Бог нека го благослови секој дарител.

Одете ... поучувајте

„Но ќе примите сила од Светиот Дух, Кој ќе слезе на вас и ќе Ми бидете сведоци во Ерусалим и во цела Јудеја и Самарија, и сè до крајот на земјата.“ – Дела 1:8.

„Така силно може Бог да делува на луѓето кога ќе се предадат на контрола на Неговиот Дух.“ – *Делата на апостолите, 49.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: Дела на апостолите, 25-34.

Недела

30. јуни

1. НАУЧЕТЕ ГИ СИТЕ НАРОДИ

а. Каков налог Исус им дал на своите ученици? Матеј 28:19,20.

„Овој евангелски налог претставува голема повелба на Христовото царство. Учениците имале должност искрено да се залагаат за секоја душа и на сите да им упатат покана на милост. Им било речено да не чекаат луѓето да дојдат, туку тие да одат кај нив носејќи им божествена порака.“ – *Делата на апостолите, 28.*

б. Како напредувало нивното дело и колку далеку се проширило? Дела 1:8.

„Иако Мојот народ не сакаше да дојде кај Мене за да добие живот, иако свештениците и поглаварите направиле со Мене сè што сакаа, иако Ме отфрлија, сепак ќе имаат уште една можност да Го прифатат Божјиот Син. Видовте дека со задоволство ги примам сите оние кои доаѓаат кај Мене и ги признаваат своите гревови. Јас никогаш нема да го отфрлам Оној кој ќе дојде кај Мене. Вам, на Своите ученици, ви ја доверувам оваа порака на милоста. Тоа морате да им го пренесете и на Евреите и на незнабошците. Прво пренесете им го на Израелците, а потоа на сите нации, народи и јазици. Сите кои ќе поверуваат мора да се соберат во една Заедница.“ – *Делата на апостолите, 27,28.*

2. УЧЕНИЦИТЕ БАВНО УЧАТ

а. На кој начин учениците честопати биле невнимателни кога Исус се обидува да ги предупреди за Неговото апсење и распнување? Марко 9:31-34; Лука 22:21-24.

„Патувајќи низ Галилеја, Христос повторно се обидел да го подготви умот на Своите ученици за настаните што ги очекуваат. Им рекол дека оди во Ерусалим за да биде осуден на смрт и повторно да воскресне. На тоа додал чудна и свечена изјава дека ќе биде предаден во рацете на Неговите непријатели. Учениците дури и сега не ги разбрале Неговите зборови. Иако над Него се надвиснувала сенка на голема тага, во нивното срце се нашло место за духот на ривалство. Се расправале меѓу себе кој треба да биде најголем во царството. Сакале да ја прикријат оваа расправа од Исуса, па затоа не оделе како и обично покрај Него, туку подзастанувале, така што Тој пред нив влегол во Капернаум. Исус ги читал нивните мисли и копнеел да ги посветува и поучи. Меѓутоа, чекал да го направи тоа во еден тивок момент, кога нивните срца ќе бидат отворени да ги примат Неговите зборови.“ – *Копнежот на вековите*, 432.

„Учениците цврсто се држеле за својата омилена идеја дека Христос ќе ја воспостави Својата власт и ќе го заземе Своето место на Давидовиот престол. И секој од нив во својата душа копнеел по највисока положба во тоа царство. Имајќи лично мислење за себе и за другите, наместо да си укажуваат почест еден на друг, секој себеси се ставал на прво место.“ – *Копнежот на вековите*, 643.

б. Како ги изненадиле овие настани? Лука, 24:13-22.

„Необично е тоа што учениците не се сеќавале на Христовите зборови и што не сфатиле дека Тој ги претскажал настаните што се случиле. Тие не сфатиле дека последниот дел од Неговото откровение ќе се оствари токму онака како што се остварил и првиот дел, дека во третиот ден Тој ќе воскресне. Требало да се сеќаваат на тој дел. Свештениците и поглаварите не го заборавиле тоа. „А утредента, по денот на подготовка, се собраа поглаварите свештенички и фарисеите кај Пилата и му рекоа: Господине, се сетивме дека овој измамник уште додека беше жив, рече: По три дена ќе воскреснам.“ (Матеј 27:62, 63) Но учениците не се сеќавале на овие зборови.“ – *Копнежот на вековите*, 796.

3. ДРУГИОТ ВЕТЕН УЧИТЕЛ

а. Како Исус ќе продолжи да ги поучува учениците после своето воскресение? Јован 16:12,13.

б. На кој начин Духот нас нè поучува и нè корегира? Јован 16:8.

„Проповедањето на Светото Писмо би било бескорисно без присуство и помош од Светиот Дух, бидејќи тој Дух е единствениот вистински учител на божествената вистина. Вистината ќе ја пробуди совеста и ќе го промени животот само доколку до срцата допре со посредство на Светиот Дух. Проповедникот може да го цитира Светото Писмо напамет, тој може да биде добро запознаен со барањата и ветувањата на Божјиот збор, но сепак семето што го сее нема да роди со плод ако ова семе не е оживеано со небесната роса. Без делувањето на Божјиот Дух никакво образование, никаква способност, колку и да се големи, не можат да станат успешни канали на светлината. Пред да биде запишан било каков новозаветен запис, пред да биде изговорена било која евангелска проповед, врз учениците собрани во молитва се излеал Светиот Дух. И како резултат на тоа, нивните непријатели биле принудени да кажат: „Го исполнител Ерусалим со вашето учење.“ (Дела 5:28) – *Слуги на Евангелието, 284.*

в. Кој посебен дар Бог му го дава на остатокот? Откровение 12:17; 19:10. Каде денес можеме тој дар да го пронајдеме на дело?

„Ја земав драгоцената Библија и ги опкружив со неколку Сведоштва за Црквата, кои му беа дадени на Божјиот народ. Овде се изнесени случаите на сите. Укажано ми е на гревовите од кои треба да се чуваат. Тие овде можат да го најдат советот кој го бараат, бидејќи веќе е даден за случаите кои се слични на нивните. Бог одлучил да ви даде заповед по заповед, правило по правило. Но меѓу вас нема многу такви кои навистина знаат што содржат Сведоштвата. Не го познавате ниту Светото Писмо. Ако добро ја проучивте Божјата реч, со желба да живеете според барањата на Библијата и да постигнете христијанско совршенство, Сведоштвата не би ви биле потребни. Токму поради тоа што не сакавте да се запознаете со вдахновената Божја книга, Тој посака да дојде до вас со едноставни, непосредни сведоштва кои ви обраќаа внимание на зборовите на вдахновение на кои не се покорувате и да ве повикува својот живот да го сообразите на нејзините чисти и возвишени учења.“ – 2. *Сведоштво, 605.* *узвишенелима.“ – 2. Сведочанство, 681.*

4. ДУХОТ ПОДАРЕН

а. Како е повторено ветувањето за Духот? Дела 1:4-9.

„Исус пред Своите ученици отворил едно широко подрачје на вистината. Меѓутоа, ним сè уште им било многу тешко да ја воочат јасната разлика меѓу Неговите поуки и преданијата и начелата на фарисеите. Тие биле воспитани учењето на рабините да го прифатат како Божји глас и тоа сè уште имало силно влијание врз нивните умови и во обликувањето на нивното мислење. Во нивното срце земните идеи и минливите работи сè уште заземале големо место. Тие не ја сфатиле духовната природа на Христовото царство, иако Тој многупати им ја објаснувал. Нивните умови биле збунети. Не ја сфаќале вредноста на библиските стихови кои Христос ги изнесувал. Многу од поуците што им ги упатил како да биле напразни. Исус видел дека тие не ја сфатиле вистинската смисла на Неговите зборови. Затоа во сочувствување им ветил дека Светиот Дух повторно ќе ги потсети на зборовите што Тој им ги зборувал. Исто така, Духот ќе им го открие и сето она што не можел да им го каже, бидејќи гледал дека не Го разбираат. Светиот Дух ќе ја оживее моќта на разбирањето, така што ќе можат да го сфатат она што е небесно.“ – *Копнежот на вековите, 670.*

б. Што се случило кога се исполнило ветувањето? Дела 2:1-4.

„Под влијание на тоа небесно просветлување, читатите од светите списи кои Христос им ги протолкувал на учениците, блескале пред нив во совршенството на вистината. Сега бил тргнат превезот кој дотогаш ги спречувал до крај да го видат она што било укинато, и совршено јасно ја сфатиле смислата на Христовата мисија и природата на Неговото царство. Тие можеле да зборуваат со моќта на Спасителот, и кога го изнесувале пред своите пријатели планот на спасението, многумина биле осведочени и убедени.“ – *Дела на апостолите, 44.*

„Каков бил резултатот од излевањето на Духот на Педесетница? Радосната вест за воскреснатиот Спасител била разнесена до најоддалеченото место на дотогаш населениот свет. Кога учениците ја објавиле пораката на спасението, срцата ѝ се потчинувале на силата на пораката... Секој христијанин во својот брат гледал откривање на божествената љубов и милост. Сите покажале интерес само за еден предмет, и тоа заменило сè останато. Верниците настојувале да покажат сличност со Христовиот карактер, да придонесат за ширење на Неговото царство.“ – *Делата на апостолите, 48.*

5. ПО ЦЕЛИОТ СВЕТ

а. На кој начин биле прекорени некои од раните верници поради тоа што пропуштиле да напредуваат во знаењето? Евреите 5:12

„Многумина кои би требало да бидат учители, едвај ја научиле азбуката на христијанскиот живот. Тие не растат во светоста, во верата, во надежта, во радоста, во благодарноста. Христос отворил пат, платил неизмерна цена, за да можеме ние да живееме христијански живот... Со вера во Христа големиот апостол ја сочувал доследноста и убавината на својот пат. Тој претрпел спротивставување, навреди, прогонство и затвор со сила која само Христос можел да му ја даде. Нашите должности не се ништо помали од Неговите. Нашите привилегии се големи, нашите шанси се изобилни. Нас нè осветлува голема светлина, но таа ќе стане темнина за оние кои ќе одбијат да го следат нејзиното водство.“ – *The Review and Herald, May 30, 1882.*

б. Уште кое дело треба да се изврши и на кој начин? Матеј 24:14.

„Духот на Семоќниот ги поттикнува човечките срца и оние кои реагираат на Неговото делување стануваат сведоци на Бога и Неговата вистина. На многу места можат да се забележат посветени луѓе како им ја пренесуваат и на други светлината која им го осветлила патот на спасението преку Исуса Христа. И додека продолжуваат да ги просветлуваат другите, како оние кои биле крстени со Светиот Дух на денот на Педесетница, тие примаат сè поголема сила од Светиот Дух. Така целата земја ќе биде осветлена со Божјата слава.“ – *Делата на апостолите, 39,40.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. На кој начин големиот Христов налог претставува предизвик и за мене денес?
2. Зошто учениците ги изненадило Исусовото апсење и распетието?
3. Каква е улогата на Светиот Дух во воспитувањето?
4. На кој начин раните христијани биле променети со излевањето на Духот?
5. Какво воспитување му е потребно на светот пред Второто Христово доаѓање?

Начела на воспитувањето

„Почеток на мудроста е стравот од Господ; здрав разум имаат сите, кои според неа постапуваат. Похвалата Негова пребива вечно.“
– Псалм 111:10.

„Ниту за еден момент не смеете да ја губите од вид целта на вашето образование. Цел секогаш треба да ви биде таков развој и насочување на вашите способности за да можете што покорисно да ги употребите, и во склад со тоа да бидете благослов за другите.“ – 3. Сведоштво, 207.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Воспитување, 11-16.

Недела

7. јули

1. ИЗВОР НА МУДРОСТ И ЗНАЕЊЕ

а. Каде се наоѓа вистинската мудрост? Изреки 9:10; Колосјаните 2:2,3.

„Како што Месечината и планетите од нашиот Сончев систем ја рефлектираат Сончевата светлина, така и големите мислителци, доколку нивното учење е вистинито, ги рефлектираат зраците на Сончевата Правда. Секоја искра на мислата, секој блесок на интелектот потекнуваат од Светлината на светот.“ – *Воспитување, 14.*

б. На кој начин Бог им ја дава својата мудрост на смртните битија? Изреки 2:6; Псалм 32:8.

„Ако со искрена намера пристапуваме кон истражување на вистината, ние доаѓаме во контакт со невидлив, моќен Ум кој делува во сè и преку сè. Човековиот ум доаѓа во допир со Божјиот ум, ограничениот со Неограничениот. Влијанието на таквата врска врз телото, умот и душата не може да се процени.“ – *Воспитување, 14.*

2. БОЖЈИОТ ИДЕАЛ

а. Како Божјите патишта се споредени со нашите патишта? Исаија 55:8,9. Како тоа се согледува во Божјиот идеал за нашето воспитување?

„Нашите погледи во врска со воспитувањето се премногу ниски и тесни. Потребен ни е поширок поглед и повисока цел. Вистинското воспитување значи многу повеќе од совладување на некој наставен програм. Тоа е многу повеќе од припрема за сегашниот живот. Тоа се занимава со целото човечко битие и се однесува на целиот период од неговото постоење. Воспитувањето подразбира складно развивање на телесните, душевните и духовните сили. Тоа го припрема ученикот за радосната служба во овој свет и за возвишената и радосната служба во светот кој ќе дојде.“ – *Воспитување, 13.*

б. Која е целта на вистинското воспитување? Ефесјаните 3:14-19.

„Божјиот идеал за Неговите деца е поголем од најголемите човечки мисли. Побожност – сличност со Бога – тоа е она што треба да се достигне. Пред ученикот се отвора пат на постојано напредување. Тој има цел која треба да ја постигне, стандард кој треба да го достигне, а кој се состои од сè што е добро, чисто и благородно. Тој во секоја гранка на вистинското знаење ќе постигнува најголеми можни успеси за најкратко можно време. Но неговите напори ќе бидат насочени кон целите толку повисоко од себичните и минливи интереси колку што е небото повисоко од земјата.“ – *Воспитување, 18,19.*

в. Кон што треба ние да тежнееме? Евреите 9:23,24.

„Воспитувањето и образованието на младите е значајна и сериозна задача. Голема цел која треба да се оствари е правилниот развој на карактерот, за да може воспитаникот да се оспособи за извршување на своите должности во овој живот и за конечното влегување во идниот, бесмртен живот. Само вечноста ќе открие како и на кој начин оваа задача е извршена. Кога проповедниците и учителите во потполност би биле свесни за својата одговорност, ние денес би виделе поинаква состојба во општеството. Но тие се премногу ограничени во своите погледи и намери. Тие не го сфаќаат значењето на својата задача како ниту неговите последици.“ – *4. Сведоштво, 418.*

3. ПОВРЗАНОСТ СО БОГА

а. Како е создаден човекот? Битие 1:27. Со какви способности е создаден човекот?

„И Бог го создаде човекот според образот Свој' (Битие 1:27). Божјата намера била колку подолго живее човекот, толку поцелосно да ја открие оваа слика – целосно да ја одрази славата на Творецот... Да останел верен на Бога, сè тоа засекогаш би било негово. Преку целата вечност би продолжил да се стекнува со знаења, би откривал нови извори на среќа и би имал сè појасна претстава за Божјата мудрост, моќта и љубовта. Сè повеќе би се приближувал кон исполнување на целта на своето постоење, сè поцелосно би ја одразувал славата на својот Творец.

„Но, поради непослушноста сè тоа е изгубено. Гревот во човекот ја расипал Божјата слика, речиси ја избришал. Физичките способности на човекот ослабеле, неговата ментална способност се сменила, и неговата духовна визија потемнела. Човекот станал подложен на смртта. Сепак, човечкиот род не е оставен без надеж. Бескрајната љубов и милост го создала планот на спасението и на човекот му е подарен живот како време на проба. Да се обнови во човекот сликата на неговиот Творец, да го врати во состојба на првобитното совршенство, поттикнувајќи развојот на телото, на душата и на умот, со цел да биде остварена божествената цел на создавањето – тоа е делото на откуп. Тоа е целта на воспитувањето, големата цел на животот.“ – *Воспитување, 15,16.*

б. Која желба би требало да го исполни секое срце? Псалм 86:11.

Секое човечко суштество, создадено според Божјиот облик, надарено е со способност слична на онаа која ја поседува Творецот – индивидуалност, способност за размислување и делување... Задачата на вистинското воспитување е да ја развива оваа способност, да ги вежба младите да мислат, а не само да ги одразуваат мислите на другите луѓе. Наместо да го ограничимо нивното проучување на она што го рекле или напишале луѓето, да ги насочиме учениците кон изворот на вистината, кон пространите подрачја на истражување во природата и откровението...

„Такво воспитување овозможува повеќе отколку само да го дисциплинира умот, овозможува повеќе отколку само да го тренира телото. Тоа го зајакнува карактерот, така да вистината и праведноста нема да станат жртва на себичните желби и светските амбиции. Таа го зајакнува умот против злото. Ако размислуваме за совршенството на Божјиот карактер, умот ќе биде обновен и душата одново создадена според Божјиот облик.“ – *Воспитување, 17,18.*

4. ВО СЛУЖБА НА ДРУГИТЕ

а. Какво искуство доживуваме познавајќи го Бога? 1. Јованово 4:16,19.

„Љубовта, темелот на создавањето и откопувањето, исто така е темел на вистинското воспитување. Тоа јасно го открива законот кој го дал Бог како водич во животот. Првата голема заповед гласи: „Возљуби Го Господ, твојот Бог, со сето свое срце, со сета своја душа, со сета своја сила и со сиот свој разум; и својот ближен како себе си (Лука 10:27). Да се љуби бескрајниот и сезнаен Бог, со сета сила, ум и со целото срце, значи највисок развој на секоја способност. Тоа значи дека Божјата слика треба да биде обновена во целото битие – во телото, умот, како и во душата.“ – *Воспитување, 16.*

„Во срцето кое е обновено со Божјата благодат, љубовта е правило на однесување. Таа го менува карактерот, управува со мотивите, владее со страстите, го отстранува непријателството, ги облагородува чувствата. Оваа љубов ако се негува во срцето, го разубавува животот и насекаде околу себе шири благородно влијание.“ – *Патот кон Христа, 59.*

б. На кој начин Божјата љубов влијае на нашиот однос кон другите луѓе? Јован 13:34.

„Ние треба да го покажеме кон другите истиот интерес, истата нежност и долготрпение што Тој ги покажува кон нас. „Нова заповед ви давам: да се љубите еден со друг; како Јас што ве возљубив, така и вие да се љубите еден со друг.“ (Јован 13:34) Ако Христос живее во нас, тогаш ние ќе ја откриваме Неговата несебична љубов кон сите со кои доаѓаме во допир. Кога ќе видиме мажи и жени на кои им се потребни сочувство и помош, не треба да прашаме: „Дали се достоини?“ – туку: „Како можам да им помогнам?“ – *Здравје и среќа, 162.*

„Сатаната се служи со најстроумни методи за да ги вткае своите планови и начела во системот на образование и на тој начин силно да влијае на умовите на децата и младината. Должност на вистинскиот просветител е да го осуети неговото лукавство. Ние со Бога на свечен начин имаме склопено свет завет дека нашите деца ќе ги подигаме за Него, а не за овој свет; дека ќе ги учиме да не ја ставаат својата рака во раката на светот, туку да го љубат Бога и да се бојат од Него, држејќи ги Неговите заповеди. Ним треба највпечатливо да им се укаже на тоа дека се создадени според обличјето на својот Творец и дека Христос е пример на кој треба да се угледаат. Најголемо внимание мора да се посвети на образованието кое пружа знаење за спасението и кое ќе го усклади нивниот живот и карактер со божествениот пример.“ – б.

5. СЕОПФАТЕН ВОСПИТУВАЧ

а. Што подразбира Божјиот план? 1 Слунјаните 5:23.

б. Како Исусовото детство ја прикажува оваа сеопфатност? Лука 2:51,52.

в. На кој начин можеме да имаме успех во воспитувањето? Римјаните 12:1,2.

„Сите различни способности на телото духот и душата што ги добл човекот од Бога, треба да се искористат на начин на кој ќе се постигне највисок степен на совршенство. Меѓутоа, себичното и еднострано образование не може да претставува совршенство; зашто Божјиот карактер, чијшто лик сакаме да усвоиме, е добрина и љубов. Секоја способност и секоја особина со која не надарил Творецот треба да се употребат за прославување на Бога и за издигнување на нашите ближни. А во таквата работа ќе најдеме најчиста и најблагородна радост и среќа.

„Кога на тоа начело би му се посветило поголемо внимание, какво што заслужува според својата важност, тогаш во сите начела на воспитувањето би настанала коренита промена... Тогаш ученикот би се стремел кај себе да ги развие Божјите дарови не со цел да ги надмине другите, туку да ги исполни намерите на Творецот и да стане сличен со него.“ – *Патријарси и пророци, 595.*

„Оној што го создал човекот се погрижил за развојот на неговото тело дух и душа. Оттаму, вистинскиот успех во воспитувањето зависи од тоа дали луѓето верно ќе го исполнуваат планот на својот Творец.“ – *Патријарси и пророци, 595.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Каде можеме да пронајдеме извор на мудрост?
2. Која е смислата на вистинското воспитување?
3. Кое дело треба да се изврши во секој верник?
4. На кој начин воспитувањето нè учи да им служиме на другите?
5. Кои делови на нашето битие се ускладени со целосното воспитување?

Првобитниот образец на воспитувањето

„И го зеде Господ Бог човекот, го насели во Едемската градина, за да ја обработува и да ја чува.“ – Создавање 2:15.

„Системот на воспитување воспоставен на почетокот на светот бил одреден да им служи како пример на сите луѓе во иднина. За да се прикажат начелата на тој систем, во Едем, домот на нашите прародители, била основана школа која требало да послужи како пример. Едемската градина била училишница, природата била учебник, самиот Творец бил учител, а родителите на човечкиот род биле ученици.“ – *Воспитување, 20.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Воспитување, 20-22.

Недела

14. јули

1. ДОМ

**а. Какво било уредувањето на првиот дом и на семејството?
Битие 2:8; 1:28.**

„Едем како дом на нашите прародители требало да биде мостра за сите други домови на нивните потомци кога ќе се рашират населувајќи ја земјата. Тој дом, украсен со раката на Творецот, не бил некоја раскошна палата. Луѓето во својата гордост уживаат во величествени и скапоцени градби и се восхитуваат со делата на своите раце. Меѓутоа, првиот човек Бог го настанил во градина. Тоа бил негов дом, негов стан. Синото небо му било покрив во вид на купола, а земјата, прекриена со нежно цвеќе и со наметка од живо. зеленило, претставувала под; заштита над главата сочинувале лисните гранки на прекрасните дрвја, а сидовите на неговото живеалиште биле прекриени со највеличествен украс со делата на рацете на големиот Уметник. Сè што ја опкружувало светата брачна двојка претставувало наука за сите времиња дека вистинската среќа не лежи во задоволувањето на гордоста, во изобилството и раскошот, туку во одржувањето на заедница со Бога преку неговите совршено создадени дела. Кога луѓето помалку внимание би им обрнувале на вештачките творби, а повеќе би негувале едноставност, многу повеќе би одговарале на онаа цел што ја имал Бог кога го создал човекот.“ – *Патријарси и пророци, 49.*

2. РАЈСКАТА ГРАДИНА

а. Со што се занимавале нашите прародители во едемската градина? Создавање 2:15. Зошто е тоа толку важно за нас денес?

„Семејствата и институциите треба да научат нешто повеќе за обработувањето на земјата и за подобрување на плодноста на земјиштето. Само кога би ја знаеле вредноста на производите кои ги раѓа земјата во одредено годишно време, тогаш луѓето би вложиле малку повеќе труд и напор во обработката на земјата. Сите би требало да се запознаат со особената вредност на свежото овошје и зеленчук од овоштарниците и градините.“ – *Совети за животот и исхраната, 312.*

„Подобро од било кое богатство што можете да им го оставите на своите деца ќе биде здравото тело, здравиот дух и благородниот карактер. Само оние кои разбираат во што се состои вистинскиот успех во животот, ќе станат мудри во младите години. Тие, при изборот на сопствениот дом ќе ги имаат најдобрите работи на ум...“

„Одете онаму каде што, далеку од расипаноста и развратот на градскиот живот, онаму каде што ќе можете да им бидете пријател на своите деца, каде што ќе ги научите да го запознаат Бога преку Неговите созданија, подготвувајќи ги за правилен и полезен живот.“ – *Здравје и среќа, 366,367.*

„На родителите кои живеат во градот Господ им упатува предупредување: Соберете ги своите деца во своите домови, држете ги далеку од оние кои ги занемаруваат Божјите заповеди, од оние кои учат и прават зло. Излезете надвор од градовите колку што е можно побрзо.“ – *Medical Ministry, p. 310.*

б. На што нè поучува Бог во поглед на практичната работа? 1 Солунјаните 4:11,12.

„Бог ја одредил работата како благослов за човекот, да го вработи неговиот ум, да го зајакне неговото тело и да ги развие неговите способности. Во менталната и физичката активност, Адам пронашол едно од најголемите задоволства на неговото свето постоење.“ – *The Faith I Live By, p. 232.*

„Практичната работа поттикнува на внимателно набљудување и самостојно размислување. Ако се извршува правилно, потпомага да се развие практичната мудрост која ја нарекуваме здрав разум. Практичната работа развива способност за планирање и извршување, ја зајакнува храброста и издржливоста и бара тактичност и вештина.“ – *Воспитување, 220.*

3. МЕСТО НА УЧЕЊЕ

а. Која била една од лекциите што ја овозможила околината на Едемската градина? Псалм 19:1,2.

„Книгата на природата која била отворена пред нашите прародители била живописна лекција, таа им овозможувала неисцрпни извори на поуки и задоволства. На секој лист во шумата, на секој камен во планината, на секоја сјајна ѕвезда, на земјата, во морето и на небото било испишано Божјото име. Жителите на Едем се среќавале како со живата така и со неживата природа – со листот, цветот и дрвото, и со секое создание, од левијатанот во водите до прашињката која лебди во сончевиот зрак – собирајќи ги од секого тајните на неговиот живот. Божјата слава на небото, безбројните светови во своето вистинско опкружување, 'рамнотежата на облаците' (Јов 37:16), тајните на светлината и звукот, денот и ноќта – сето тоа биле предмети ги проучувале учениците во првото училиште на Земјата.“ – *Воспитување, 21.*

„Наместо да се престојува онаму каде што можат да се видат само дела на човечките раце, каде што сликите и звуците често наметнуваат грешни мисли, каде хаосот и буката го оневозможуваат разумот, одете онаму каде што ќе можете да ги гледате Божјите дела. Најдете духовен мир во убавината, мирот и тишината на природата. Дозволете им на вашите очи да се одморат на зелените полиња, шумички и ритчиња. Гледајте кон синото небо, непопречени од градскиот прав, и смог, и вдишувајте го виталниот небесен воздух.“ – *Здравје и среќа, 367.*

б. Кои поуки се прикажани во растот на растенијата? Лука 12:27.

„Обработувањето на земјата спаѓа во најдобрите видови на занимања, зашто тука работат мускулите, а мозокот се одмора. Проучувањето на земјоделието треба да претставува еден од основните чекори во образованието во нашите училишта. На таа работа треба најнапред да се пристапи.“ – *б. Сведоштво, 166, 167.*

„Така, додека децата и младите се стекнуваат со знаења од наставниците и учебниците, нека научат да извлекуваат поуки и да ја спознаат вистината сами за себе. Запрашајте ги што научиле во своите градини грижејќи се за растенијата. Гледајќи ги прекрасните пејсажи, запрашајте ги зошто Бог ги облекол полињата и шумите со такви прекрасни и разновидни нијанси. Зошто не е се обоено мрачно со кафеава боја? ... Научете ги да ги забележуваат доказите за Божјата грижа за нас, кои се манифестирани насекаде во природата, за прекрасно прилагодените работи кон нашите потреби и за наша среќа.“ – *Воспитување, 119.*

4. МЕСТО НА БОГОСЛУЖЕНИЕ

а. Што правеле секој ден жителите на Едем? Создавање 3:8 (прв дел).

„Во песните на птиците, во шумот на дрвјата, во музиката на морето сè уште можеме да го чуеме гласот на Оној, Кој разговарал со Адам во Едемската градина, во вечерината на денот. И како што ја набљудуваме Неговата сила во природата, наоѓаме утеха, бидејќи Зборот што создал сè е оној Збор што дава живот на душата. – *Копнежот на вековите, 281.*

„Заинтересиран за своите деца, нашиот небесен Татко лично управувал со нивното воспитување. Често ги посетувале Неговите гласници, светите ангели, кои ги советувале и поучувале. Често пати, шетајќи во градината 'кога ќе заладело', го слушале Божјиот глас и разговарале лице во лице со Вечниот.“ – *Воспитување, 21.*

„Адам и Ева, во нивната неизвалкана чистота ги радувало сè што што можеле да видат и слушнат во Едем. Бог нив им одредил и занимање во градината, да ја обработуваат и да ја пазат. Секојдневната работа им носела здравје и ведрина, па тие потполно среќни ги поздравувале посетите на својот Творец, Кој во свежината на вечерините им се придружувал во прошетка и разговор. Господ секојдневно ги поучувал.“ – *Здравје и среќа, 261.*

б. Која порака ни ја овозможуваат Божјите созданија во своето обожаване? Римјаните 1:20; Псалм 104:10-24.

„Природата е полна со духовни пораки за човечкиот род. Цвеќето умира, а потоа повторно израснува, од тоа можеме да ја научиме поуката за воскресението. Сите кои го сакаат Бога повторно ќе процветаат во небескиот Едем.“ – *Одбрани пораки 1, 278.*

„На децата треба да им се дадат такви пораки кои ќе ја поттикнат кај нив храброста за да можат да му се спротивстават на злото. Насочете ги преку природата кон Творецот на природата, па така ќе имаат можност да го запознаат Бога.“ – *Child Guidance, 49.*

„Родителите можат да излезат надвор со своите деца за да ја набљудуваат Божјата природа. Можат да им ги посочат расцутените цвеќиња и отворањето на пупките, високите дрвја и прекрасната зелена трева, и да ги поучат како сето тоа Бог го создал за шест дена, а седмиот ден се одморил и го осветил. На тој начин родителите можат да ги всадат овие поуки во умовите на своите деца, така што кога ќе ја набљудуваат природата тие ќе се потсетат на големиот Творец кој ги создал сите тие убавини.“ – *Child Guidance, 533.*

5. КАНАЛ НА БЛАГОДАТ

- а. На кој начин семејствата можат да бидат канал на благодат за светот како што реката во Едем била благослов за градината? Создавање 1:28; 2:10; Матеј 22:39.**

„Љубовта, темел на создавањето и откупувањето, исто така е темел и на правилното воспитување.

Законот на љубовта налага да ги посветиме телото, умот и душата во служба за Бога и своите ближни. Оваа служба, која ни овозможува да бидеме благослов за другите, и намни донесува најголем благослов. Несебичноста е темел на секој вистински развој. Со несебична служба ја развиваме секоја способност до највисока можна мерка. Сè повеќе и повеќе ние стануваме соучесници во божествената природа. Подготвени сме за Небото, бидејќи го примаме Небото во своите срца.“ – *Воспитување, 15,16.*

- б. Каква задача му е доверена на христијанскиот дом? 2. Коринџаните 3:2.**

„Мисијата на домот не е ограничена само на неговите членови. Христијанскиот дом треба да биде очигледна поука што ќе ја илустрира надмоќноста на вистинските животни принципи. Ваквата илустрација ќе има силно влијание за доброто на светот. Влијанието на домот врз човечките срца и животи е далеку поголемо од влијанието на која било проповед. Кога излегуваат од еден таков дом, во младите се вградени и поуките што ги добиле од него. Тие ќе ги пренесат благородните животни принципи и во други домови, а во заедницата ќе имаат влијание што облагородува и воздигнува.“ – *Здравје и среќа, 352.*

„Денес како и пред две илјади години, на светот му е потребно Христовото откровение.“ – *Здравје и среќа, 143.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Со што се одликувала Едемската градина како дом?
2. На кој начин жителите на Едемскиот дом биле вработени?
3. Кој бил системот на воспитување во Едем?
4. На кој начин Едем бил место на богослужение?
5. Какви поуки си извлекол од првиот дом, школо и црква?

Воспитувањето во стариот Израел

„Тој го најде во пустината, во земја дива и пуста, го заштитуваше, се грижеше за него, го чуваше како зеницата на окото свое.“ – Повторени закони 32:10.

„Луѓето кои цврсто се држеле за Божјите принципи на животот престојувале во полиња и на ритчиња. Тие обработувале земја и одгледувале крупен и ситен добиток, и во тој слободен и независен живот, кој им давал можности за работа, проучување и размислување, учеле од Бога и ги поучувале своите деца на Неговите принципи и патишта. Тоа бил методот на воспитување кој Бог сакал да го воспостави во Израелот.“ – *Воспитување, 33,34.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Воспитување, 33-44.

Недела

21. јули

1. ПАТРИЈАРСИТЕ

а. Опиши го примерот на Авраам како патријарх. Создавање 18:17-19; 12:6-8.

„Во прво време таткото бил господар и свештеник во семејството, а синовите и ќерките му се покорувале, почитувајќи го неговиот авторитет дури и тогаш кога веќе и секој од нив би основал свое семејство. Неговите потомци биле научени во него да гледаат како во свој старешина и во верските и во земните прашања. Аврам настојувал да го овековечи тој патријархален систем на управување со семејството, бидејќи тој во значителна мера придонесувал да се сочува знаењето за Бога. Било потребно членовите на семејството да се поврзат меѓусебно за да изградат бедем против идолопоклонството кое било мошне распространето и длабоко вкоренето.“ – *Патријарси и пророци, 141.*

б. Каков животен стил негувале патријарсите? Евреите 11:8-10;

2. ВОСПИТУВАЊЕТО ВО ПУСТИНАТА

а. На кој начин Господ го водел воспитувањето на Израелците во пустината? 1 Коринтјаните 10:1-4; Исаија 63:9.

„Со воспитувањето на Израелците управувал лично Бог. Неговата грижа не се ограничувала само на областа на религијата; сè што било во врска со нивното духовно и телесно блаженство станувало предмет на грижа на Божјото провидение и било опфатено со закон.“ – *Патријарси и пророци, 592.*

„Грижејќи се дури и за нивната храна, Бог го имал предвид нивното највисоко добро. Маната, со која ги хранел во пустината, имала својства кои ги развивале телесната, душевната и моралната сила.“ – *Воспитување, 38.*

„Еврејскиот народ бил поучуван во текот на патувањето низ пустината. Тие биле вклучени во физичка и ментална работа. Ги развивале своите мускули преку извршување на различни работи. Историјата на животот на Израелците во пустината треба да послужи во корист на Божјиот Израел до крајот на времето... Господ не го напуштил својот народ при нивното талкање низ пустината, но многумина го напуштиле Бога. Воспитувањето кое го примиле во Египет ги направило подложни на искушенија, идолопоклонство и развратност, и поради занемарувањето на Божјите заповеди, речиси сите возрасни кои излегле од Египет биле оставени во пустината, но на нивните деца им било допуштено да влезат во Ханан.“ – *The Review and Herald, December 17, 1895.*

„Сè што било поврзано со поставувањето на шаторот било поука за децата и придонесувало за нивното поучување во навиките за точност, грижливост и ред. Децата кои биле доволно големи требало да бидат поучени како се поставува шаторот во кој живееле и одржувале совршен ред во сè што правеле... Тие постојано добивале знаење за небесните работи. Родителите постојано им објаснувале на своите деца зошто Израелците морале да патуваат низ пустината, зошто им е даден законот на Синај, и за сè она што се очекува од нив и што треба да бидат кога ќе влезат во Ветената земја.“ – *Lift Him Up, p. 145.*

„На Израелците им било потребно токму она искуство кое Бог им го дал, и ниту една друга сила не можела да управува со нив на начинот на кој управувал Христос со нив во текот на целото нивно долготрајно патување низ пустината. Воспитувањето на Израелците не му било доверено на ниту едно човечко битие, нив ги поучувал Оној кој е бескраен во мудроста. Тие секојдневно учеле за она што го бара Бог од својата црква на земјата.“ – *Manuscript Releases, vol. 18, p. 234.*

3. БОЖЈИОТ ПЛАН ЗА ИЗРАЕЛ

а. Кој бил Божјиот план за Израел во населувањето на Ханан? Повторени закони 4:5-10; 11:22-24.

„Бог ги избавил синовите на Израел и ги направил свој народ, за преку нив да им се открие и на другите народи Неговиот карактер. Тој сакал тие за светот да бидат извор на спасение... Во првите денови од израелскиот период народите во светот, поради својата изопаченост, целосно изгубиле претстава за Бога. Некогаш Го познавале, но 'тие не Го прославија како Бог, ниту пак, Му благодарија, туку се заблудија во своите помисли, и нивното неразумно срце им се помрачи' (Римјаните 1:21). Меѓутоа, Бог во својата милост не ги збришал од земјата. Тој сакал повторно да им овозможи да го запознаат преку Неговиот избран народ. Преку поуките содржани во жртвената служба требало Христос да се воздигне пред сите народи, така да сите кои со вера ќе погледнат на Него ќе живеат.“ – *Делата на апостолите*, 8.

„Бог го поставил својот народ во Ханан како еден силен бедем да го задржува поројот на моралните зла да не го преплави светот.“ – *Патријарси и пророци*, 544.

б. Како се покажале тие во извршувањето на овој план? Судии 2:7, 10-12; 1:28.

„Господ од своја страна верно ги исполнил ветувањата дадени на Израел; Исус Навин ја совладал моќта на Хананците и ветената земја им ја поделил на израелските племиња. Потпирајќи се врз сигурната Божја поддршка, тие требало само да го надополнат делото, преостанатите староседелци да ги истераат од земјата. Но тие пропуштиле да го сторат тоа. Впуштајќи се во сојуз со Хананците, тие ја прекршиле изричната Божја заповед и така не го исполниле основниот услов под кој хананската земја им била ветеана.“ – *Патријарси и пророци*, 543.

„Секаде каде што бил применуван Божјиот план за воспитување во Израелот, успесите сведочеле за неговиот Автор. Но, многу биле ретки домовите во кои се давало воспитувањето пропишано од Небото, па и карактери кои би се изградувале на таков начин имало малку. Божјиот план бил само делумно и непотполно остварен. Преку неверство и презир кон Божјите упатства, Израелците се опкружиле со искушенија на кои малкумина од нив знаеле да им се спротивстават.“ – *Воспитување*, 45.

4. ПРОРОЧКИ ШКОЛИ

- а. Што можеме да научиме од записите за постоењето на пророчки школи за нивната природа и управување? 1. Самоилова 19:18-20; 2. Цареви 6:1-7.**
-

„Пророчките школи ги основал Самоил да служат како брана од широко распространетата расипаност да обезбедуваат морална и духовна благосостојба на младината и идна среќа на нацијата, на тој начин што ќе подига луѓе кои ќе бидат способни во Божји страв да го водат и да го советуваат народот. За таа цел Самоил собрал многу млади луѓе кои биле побожни, умни и желни за наука. Ги викале пророчки синови. Заедницата со Бога и проучувањето на неговата Реч придонесувале кон нивните природни дарби да се придружи и небесна мудрост. Учителите биле луѓе не само добро запознаени со Божјата вистина, туку кои и самите оствариле заедница со Бога и примиле посебен дар на неговиот Дух. Нив народот ги почитувал и им верувал како поради ученоста така и поради нивната побожност.“ – *Патријарси и пророци*, 593.

„Главни предмети на проучување биле Божјите закони со упатствата кои му биле дадени на Мојсеј, светата историја, светата музика и поезија. Големата цел на целокупното учење била да се запознае Божјата волја и должноста на Неговиот народ. Во записите на светата историја биле проследени стапките на Јехова. Од настаните во минатото биле извлечени поуки за иднината. На учениците им биле прикажани големите вистини на кои укажувале симболите и сенките на Мојсејевиот закон, и тие со вера го сфатиле централниот предмет на целиот тој систем, Божјото Јагне кое требало да ги земе на себе гревовите на светот.“ – *Fundamentals of Christian Education*, p. 97.

- б. Каква мануелна обука добил Исус кога бил на оваа земја? Матеј 13:55. Што можеме да кажеме за учениците од пророчките училишта?**
-

„Учениците од овие училишта се издржувале од сопствениот труд како земјоделци и механичари. Тоа во Израел не било сметано за чудно или понижувачко. Напротив, се сметало за злосторство ако им се дозволи на децата да пораснат не познавајќи ги придобивките од корисната работа. Во послушност кон Божјите заповеди, секое дете изучувало некаков занает, иако требало да биде обучено за света служба.“ – *Fundamentals of Christian Education*, p. 97.

5. БЛАГОРОДНИ ПРИМЕРИ

а. Како ја наградил Бог Јосифовата чесност и вера, откако се соочил со големи неволји? Битие 3:28; 41:41-44. Низ каква припрема поминал тој?

„Чисто, вредно и весело, момчето покажувало и морална сериозност и цврстина. Ги слушало поуците на татка си и сакало да биде послушно на Бога. Особините со кои подоцна се истакнувало во Египет кротоста, верноста и вистинитоста уште тогаш се покажувале во неговиот секојдневен живот.“ – *Патријарси и пророци, 209.*

б. Опиши ја позадината на Даниеловото животно искуство. На кој начин Даниеловиот живот ни ја открива користа од побожното воспитување? Даниел 1:1-6; 6:1-3.

„Со својата мудрост и праведност, непорочност и подготвеност да прават добро во секојдневниот живот, со своето посветување на интересите на еден идолопоклонички народ, Јосиф и Даниел се покажале како верни на принципите на своето рано воспитување, верни на Оној чии претставници биле. Во Египет како и во Вавилон целата нација ги почитувала овие луѓе; и во нив незнабошците, како и сите народи со кои доаѓале во допир, виделе приказ на Божјата добрина и добродетел, приказ на Христовата љубов.

„Истите големи вистини што биле откриени преку овие големи луѓе, Бог сака да ги открие преку младината и децата на нашите денови. Историјата на Јосиф и Даниел е приказ на она што Бог ќе го стори за оние кои ќе Му се покорат и ќе се стремат со цело срце да ја исполнат Неговата намера.“ – *Воспитување, 56,57.*

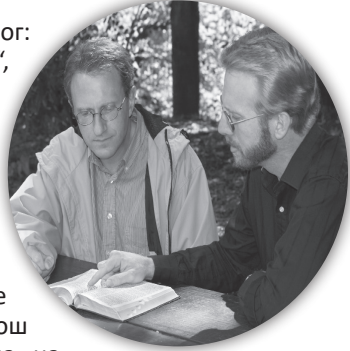
ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Каков животен стил избрале патријарсите и зошто?
2. Зошто на Израел му било потребно толку обемно воспитување во пустината?
3. Во што се разликува Божјиот план од оној што Израел всушност го остварил?
4. Кои важни елементи биле присутни во пророчките училишта?
5. На кој начин Божјиот план за воспитување заблескал во животот на неколкумина благородни луѓе?

Доброволен прилог во првата сабота За мисионерските школи

Со радосна послушност кон Божјиот налог: „Одете по целиот свет и научете ги сите народи“, Реформното движење на Адвентистите на седмиот ден тежнее да припреми обучени работници за извршување на оваа задача.

Мисионерските школи се едно од главните средства во тој дел на припремата. Овие школи, подигнати во различни делови на светот, треба да бидат насочени кон поучување на нашата младина за „сегашните вистини“, и за најдобрите методи со чија помош оваа вистина може да им биде пренесена на другите.

„Вистинското воспитување е обука за служба. Секој Божји син и ќерка е повикан да биде мисионер, повикани сме да Му служиме на Бога и на нашите ближни, и целта на нашето воспитување треба да биде пракса, која ќе нè оспособи за оваа служба.“ – *Здравје и среќа*, 395.

Во извршувањето на оваа воспитна задача се наоѓа двострана придобивка. Не само што искрените, жедни души примаат благослов, туку и оние кои им ја пренеле вистината ќе бидат зајакнати и потесно поврзани со Бога:

„За да се зајакне нашата младина во борбата со искушенијата, треба да се основаат школи во кои ќе се оспособуваат за корисност во овој живот и за служба на Бога низ целата вечност.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите*, 412.

Божјата слугинка ги подржувала ваквите активности и ги охрабрувала верниците и тие да се вклучат во ова дело, во прифатлива служба:

Оној кој се стекнува со знаења за да може поуспешно да се залага оние кои пропаѓаат, активно учествува во спроведувањето на Божјиот план за паднатиот човечки род. Во несебичната служба на благослов на другите тој го исполнува високиот идеал на христијанското образование.

Господ повикува силни, посветени и самопожртвувани млади луѓе да стапат во првите редови, и после кратко време поминато во школување да бидат спремни на светот да му ја пренесат Неговата порака. – *Совети за родителите, учителите и студентите*, 453, 455.

Затоа, љубезно ги замолуваме сите браќа ширум светот да ги отворат своите срца за оваа потреба и великодушно да придонесат за развој на оваа трудољубива и вредна гранка од Божјото дело оваа сабота, за да се собере посебен дар за оваа намена.

Благодариме однапред, и Бог нека ги благослови и даровите и оние кои даруваат.

Вашиите браќа од отсекогаш за воспитување при Генерална Конференција

Големиот Воспитувач

„И се чудеа на Неговата наука, зашто Тој ги учеше како Оној што има власт, а не како книжниците.“ – Марко 1:22.

„Исус бил учител, таков воспитувач за каков што светот никогаш порано не слушнал ниту пак имал видено. Тој зборувал како некој кој има авторитет, а сепак во сите буди доверба.“ – *Selected Messages, bk. 3, p. 138.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Воспитување, 73-83.

Недела

28. јули

1. РАНИОТ ИСУСОВ ЖИВОТ

а. Како Библијата го опишува раниот Исусов живот? Лука 3:40,52.

„Оној кој дошол од небото да биде наш пример и учител, поминал триесет години како член на едно домаќинство во Назарет. Библискиот извештај за овие години е многу сиромашен. Никакви моќни чуда не го привлекувале вниманието на мноштвото. Никаква желна толпа не ги следела Неговите стапки и не ги слушала Неговите зборови. А сепак, во текот на сите тие години Тој ја исполнувал Божјата мисија. Живеел како еден од нас, споделувајќи го домашниот живот, покорувајќи се на неговите правила, извршувајќи ги домашните обврски, носејќи ги неговите товари.“ – *Здравје и среќа, 349.*

б. На кој начин Христовиот скромн повик како дрводелец е пример за секоја млада личност? Матеј 13:54-56.

„(Исусовиот) живот во семејството е совршен пример за сите деца и млади. Спасителот ја прифатил сиромаштијата за да ни покаже колку ние во скромни животни услови можеме да одиме блиску со Бога. Тој живеел за да Му угоди, даде почит и да Го прослави Својот Татко во секојдневниот живот. Тој го започнал Своето дело, така што се посветил на скромната работа на обичните занаетчии, кои работат за својот секојдневен леб.“ – *Копнежот на вековите, 74.*

2. ВОСПИТУВАЊЕТО НА ИСУС И НА ЈОВАН КРСТИТЕЛ

а. На што се однесувало прашањето кое било поставено во поглед на Исусовото образование? Јован 7:15.

„Прашањето што било поставено за време на службата на Спасителот: „Како Овој ги познава Писмата, кога не ги учел?“, не укажува на тоа дека Исус не знаел да чита, туку дека не бил поучуван од рабините. (Јован 7:15) Исус стекнал знаење, онака како што можеме да стекнеме и ние; Неговото темелно познавање на Светото Писмо покажува како во своите рани години вредно ја проучувал Божјата Реч.“ – *Копнежот на вековите*, 70.

„Тој своето воспитување го добил на изворите одредени од Небото, од полезната работа, проучувањето на Писмото, од природата и од животното искуство – со еден збор. Божјите учебници, кои се преполни со упатства за сите кои кон нив доброволно подаваат рака, отворени очи и срце што разбира.“ – *Здравје и среќа*, 400.

б. Зошто ниту Исус ниту Јован Крстител не посетувале училишта кои биле актуелни во нивното време? Матеј 15:9.

„Нашиот Спасител на никого не му препорачувал да ги посетува тогашните рабински училишта, бидејќи таму умот се расипувал со постојано повторување на „тие велат“ и „кажано е“. Зошто тогаш и ние непостојаните зборови на луѓето да ги прифатиме како возвишена мудрост, кога на располагање ни стои поголема и вистинска мудрост?“ – 8. *Сведоштво*, 335.

„Се сметало дека верски учител не може да биде некој кој не учел во рабинските школи, а и Исус и Јован Крстителот биле прикажани како неуки, бидејќи не примиле такво образование.“ – *Копнежот на вековите*, 453.

в. Каков пример оставил Јован Крстител со проповедањето и со својот начин на живот? Матеј 3:1-4.

„(Јован) одлучил да се откаже од уживањето и раскошот и да ја прифати суровата дисциплина на пустината. Тука, околината била поволна за привикнување кон едноставност и самооткажување. Непопрекуван од вревата на светот, тој можел да ги проучува поуците од природата, од откровенијата и Провидението.“ – *Копнежот на вековите*, 101.

3. НАЈГОЛЕМ УЧИТЕЛ

а. Какви биле резултатите од големата Исусова проповед на Гората? Матеј 7:28,29.

„Исус не се вовлекувал во разните прашања што создавале раздор меѓу Евреите. Неговото дело било насочено кон тоа да ја изнесува вистината. Неговите зборови фрлале силна светлина врз учењата на патријарсите и пророците, и Светото Писмо за луѓето изгледало како ново откровение. Никогаш дотогаш Неговите слушатели не согледале таква длабочина на значењето на Божјата Реч.“ – *Копнежот на вековите, 253.*

„На сите можни начини Христос се трудел да ја обелодени вистината. Тој дошол да го отстрани превезот што го навлекол гревот врз лицето на природата, да ја изнесе на виделина духовната слава што морале да ја одразуваат сите создадени дела.“ – *Христовите поуки, 18,19.*

б. Какво влијание имале Исусовите методи на поучување врз учениците? Дела 4:13.

„Три и пол години учениците примале поуки од најголемиот Учител што светот го има познавано. Христос преку личен контакт и дружење ги спремал за оваа служба. Тие секојдневно пешачеле и разговарале заедно со Него, слушајќи ги зборовите кои ги упатувал за да ги охрабри уморните и тешко натоварените, и набљудувајќи ги доказите на Неговата моќ при лекувањето на болните и несреќните. Понекогаш ги учел, едноставно седејќи помеѓу нив на падината, а некогаш од рибарскиот чамец на морскиот брег или одејќи по пат, им ги откривал тајните на Божјото царство. Онаму каде што срцата биле отворени да ја примат божествената порака, Тој ја излагал вистината за патот на спасението. Никогаш на своите ученици не им наредувал да го прават ова или она, туку едноставно би им рекол: 'Следете ме.' Ги водел со себе на своите патувања низ селата и градовите за да видат како Тој го поучува народот... Го виделе во сите животни ситуации и околности.“ – *Делата на апостолите, 11,12.*

„Кога испратил дванаесетмина, а подоцна и седуммина, да го објават Божјото царство, ги задолжил да им го пренесат на другите она со кое Тој ги запознал. Во целокупното свое дело Тој ги припремил за лична работа која морала сè повеќе да се проширува доколку се зголемува бројот на нивните членови, така да на крајот да достигне и до најоддалечените краеве на светот.“ – *Делата на апостолите, 23.*

4. ИСУСОВИТЕ МЕТОДИ НА ПОУЧУВАЊЕ

а. Каде Исус најчесто ги поучувал своите слушатели? Матеј 5:1,2. На кој начин Тој ја искористил околината и познатите работи?

„Исус барал пристап до секое срце. Служејќи се со најразлични слики, Тој не само што ја претставил вистината во нејзините различни варијанти, туку се обраќал и на различни слушатели. Нивното внимание го привлекувал со слики и примери од нивниот секојдневен живот.

„Преку делата што ги создал Бог, Тој ја издигнувал божествената мудрост и неговата бесконечна добрина. Со помош на природата и искуствата од животот луѓето ги учел за Бога.“ – *Христовите поуки, 21,22.*

„Исус му зборувал на народот, поуките му биле интересни, а вниманието на своите слушатели го задржувал со чести примери од природата.“ – Мисли од гората на Блаженствата, 38.

„Господ ги приготвувал Израелците за свои посебни претставници така што им дал домови на ритчиња и во долини. Во својот домашен живот и во верската служба тие постојано биле во допир со природата и со Божјата реч. Така и Христос ги учел своите ученици покрај езерото, на падините на ритчињата, во полињата и кориите, на места на кои можат да се видат природните појави со кои ги илустрирал своите учења. И додека учеле од него, тие го применувале знаењето со кое се здобиле помагајќи му во неговата работа.“ – *Христовите поуки, 23.*

б. Со која особена техника на поучување се служел Исус? Матеј 13:34,35.

„Христос поучувал со помош на параболи или споредби земени од обичниот живот. Тоа начело го раководело во текот на целата негова мисија на светот. За да ни помогне да се запознаеме со неговиот карактер и со неговиот живот, Тој зел наша човечка природа и живеел меѓу нас. Божественото се открило во човечкото невидливата слава во видлива човечка форма. За непознатото луѓето можеле да учат од познатото; небесните нешта се откривале преку земните; Бог се манифестирал во човечка лика. Таков бил Исусовиот начин на поучување; непознатото било насликано со познатото, божествените вистини со земни поими со кои луѓето биле добро запознаени.

„Земното е прикажувано со духовното; појавите во природата и животните искуства на неговите слушатели се поврзувани со вистините на пишаната Реч.“ – *Христовите поуки, 17.*

5. ИСУС СЕ СЛУЖИ СО ПИСМОТО

а. На кој начин Исус одлучил да просветли двајца ученици на патот за Емаус? Лука 24:25-27.

„Почнувајќи од Мојсеј, самиот почеток на библиската историја Христос од целото Писмо го изложувал она што се однесувало на Него. Кога веднаш би им се открил, нивните срца би биле задоволни. Во својата голема радост тие не би гладувале за ништо повеќе. Меѓутоа, било потребно да го сфатат сведоштвото дадено за Него преку симболи и пророштва од Стариот завет. На тоа мора да се заснова нивната вера. Исус не направил никакво чудо за да ги увери, туку Негово прво дело било да им го објасни Писмото. Во Неговата смрт тие гледале уништување на сите свои надежи. Сега врз основа на пророците им покажал дека токму тоа било најголем доказ за нивната вера.“ – *Копнежот на вековите, 796-799.*

б. Како Исус постојано им го насочувал вниманието на слушателите кон Светото Писмо? Јован 5:39; 17:17; Лука 16:31.

„Христос како учител на вистината се однесувал наполно спротивно од рабините на своето време. Тие се занимавале со традициите, со човечки теории и шпекулации со кои често ја заменуваа Речта. Наместо напишаното во Речта, тие го истакнувале она што го кажале и што го напишале луѓето за Речта. Нивното учење немало сила да ја оживее душата. Тема на Христовото учење и проповедање била Божјата реч. Тој на сомничавите секогаш им одговарал: „Пишано е!“ „Што кажува Писмото?“ „Како читаш?“ – *Христовите поуки, 38,39.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. На кој начин најголемиот Учител на светот ги поминал раните години од својот живот на оваа земја?
2. Дали Исус и Јован Крстител би ги пофалиле денешните школи? Објасни.
3. По што се разликувало Христовото учење од популарните учења во Негово време?
4. Опиши некои од Исусовите методи на поучување и презентирање на вистината.
5. Зошто било неопходно Исус да ја утврди верата на учениците во Божјото Слово?

Темелот на вистинското воспитување

„Почеток на мудроста е верноста кон Господ, а почитувањето на Светиот е разум.“ – Изреки 9:10.

„Божјото Слово претставува најмоќно средство за образование како и најкорисен извор на знаење кој му е на дофат на човекот.“ – *The Review and Herald, September 25, 1883.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Воспитување, 123 – 127.

Недела

4. август

1. БОЖЈАТА РЕЧ УПАТЕНА КОН ТЕБЕ

а. На кој начин Бог комуницира со човечкиот род? Амос 3:7; 2. Петрово 1:20,21.

„Библијата поседува воспитна сила која нема споредба. Во Божјата реч духот може да најде предмети за најдлабоки размислувања и за остварување на највозвишени стремежи... Таа го осветлува далечното минато низ кое напразно сака да проникне човечкото око... Ако со страхопочит ги проучува вистините што се наоѓаат во неговата Реч духот на ученикот се поврзува со духот на Оној кој нема ниту почеток ниту крај. Таквото проучување не само што ќе го усоврши и ќе го облагороди карактерот, туку и ќе ги развие и ќе ги зајакне духовните сили.“ – *Патријарси и пророци, 596.*

б. На кој начин Бог комуницира со човечкиот род? 2. Тимотеј 3:16; Псалм 12:6,7.

„Бог не ја оставил својата Реч да биде чувана во сеќавањата на луѓето и усно пренесена од колено на колено и традиционално излагање. Ако го направел тоа, кон Божјата Реч постепено би било додавано она што е човечко... Му благодариме на Бога Неговата писмена реч.“ – *The Upward Look, p. 52.*

„Библија је најпоузданија историја за која луѓди знају. Ова
Библиски лекции, јули – септември 2019. 31

2. РАЗБИРАЊЕ НА БИБЛИЈАТА

а. Со што е споредена Библијата? Псалм 119:105.

„Но Бог на земјата ќе има Свој народ кој ќе внимава на Библијата, и само на Библијата, како мерило за секое учење и темел на секоја Големата борба меѓу Христа и сатаната реформа. Ниту мислењата на учените луѓе, ниту тврдењата на науката, ниту верските догми или одлуки на црковните собори, толку многубројни и спротивни како и црквите што ги застапуваат, ниту гласот на мнозинството - ниту едно од ова, ниту сите заедно не можат да се сметаат како доказ за или против која и да е точка на верата. Пред да прифатиме кое било учење или пропис, треба да се увериме дека е во согласност со она јасното: „Така кажува Господ!“ – *Големата Борба*, 595.

б. Како е објаснета Речта? Исаија 28:10; Лука 24:27; Матеј 4:4.

„Ако некој го вреднува учењето на Библијата, нема да може да прочита ниту еден единствен стих од неа, а од него да не извлече некоја полезна мисла. Но, највредните поуки од Библијата не можат да се добијат со повремено или неповрзано проучување. Нејзиниот голем систем на вистини не е прикажан така што ќе може да го разбере некој забрзан или невнимателен читател. Многу нејзини богатства лежат длабоко под површината и можат да се најдат само со вредно истражување и долготраен труд. Вистините, кои ја сочинуваат големата целина, мораат да се истражуваат и собираат ”малку тука, малку таму” (Исаија 28:10).“ – *Воспитување*, 123.

„Настојувал да се ослободи од сите свои поранешни размислувања и без никаков коментар споредувал еден библиски стих со друг, служејќи се при тоа само со цитатите дадени за споредба и со библиски речник. Продолжил да проучува на одреден и систематски начин, почнувајќи со книгата Битие, читајќи стих по стих; не сакал да оди понатаму додека смислата на различните стихови не му била толку јасна за ништо повеќе да не го збунува. Кога наидува на некој нејасен стих, имал обичај да го споредува со други стихови што биле во некаква врска со тој предмет. Го испитувал основното, историско-граматичко значење на секој збор во контекстот на целиот библиски текст; и кога видел дека неговото мислење се согласува со тие слични стихови, тогаш исчезнувала секоја тешкотија. Така постапувал кога наидува на тешко разбирливи места; и секогаш на некое друго место во Светото Писмо наоѓал разјаснување.“ – *Големата борба*, 320.

3. ПРЕБАРУВАЊЕ НА ПИСМОТО

а. Што треба ние постојано да правиме со Библијата? Јован 5:39.

„Проучувајќи го Светото Писмо вие не треба да гледате себе си да си објасните некои работи со цел да ги донесете во склад со вашите однапред смислени заклучоци, туку да пристапите како ученик со желба да ги разберете основните начела на верата во Христа.“ – *Counsels on Sabbath School Work*, p. 25.

б. На кој начин, како Божји работници, треба да се подготвуваме за длабоко разбирање на неговото Слово? 1. Петрово 3:15.

„Ползата што умот ја има од проучувањето на Библијата не е само во истражувањето на вистините и во нивното заемно поврзување. Веќе самиот труд вложен во разбирањето на изнесените теми е полезен. Умот кој се занимава само со секојдневни предмети отапува и ослабнува. Ако никогаш не се труди да ги разбере големите и далекусежни вистини, тој по некое време ќе ја загуби способноста да се развива. Како заштита од ова пропаѓање, и како поттик на развој, ништо не може да се мери со проучувањето на Божјата Реч. Како средство за вежбање на умот, Библијата е поуспешна од било која друга книга, или од сите други книги заедно.“ – *Воспитување*, 124.

„Непосредната примена на обуката стекната во Библиската школа (од страна на Даниел и неговите другари), била богато наградена. Додека вредно вложувале напори да стекнат знаење, Господ им дарувал небесна мудрост. Знаењето кое го стекнале им било од голема корист кога подоцна биле доведени во тесно. Господ, небесниот Бог, никогаш нема да ги надоместува недостатоците кои настануваат поради духовна или ментална немарност. Кога луѓето ќе ги вложат сите свои сили за да стекнат знаење, да станат луѓе со длабоки мисли, кога, како највозвишени сведоци за Бога и Неговата вистина, ќе постигнат победа на подрачјето на истражувањето на доктрините кои се од животна значење за спасување на душите, така што може да му се оддаде слава на Бога како највозвишен, при што дури и царевите и судиите ќе бидат наведени да признаат, во судовите, во парламентите и советите, дека Бог кој ги создал небото и земјата навистина е единствениот жив и вистински Бог, зачетник на христијанството, зачетник на секоја вистина, Оној кој ја воспоставил саботата кога ги поставил темелите на светот, кога пееле заедно сите утрински ѕвезди и сите Божји синови заедно восклицувале.“ – *Fundamentals of Christian Education*, pp.374, 375.

4. СВЕТЛИНАТА КОЈА НАПРЕДУВА

а. На кој начин Бог продолжува да му открива нова светлост на својот народ? Изреки 4:18.

„Никој нека не доаѓа до заклучок дека повеќе нема светлост која може да се открие... Многу скапоцени камења се расфрлени и треба да се соберат заедно за да станат сопственост на остатокот од Божиот народ.“ – *Counsels on Sabbath School Work*, p. 34.

б. Што треба да правиме со светлината која ја имаме? 1. Солунјаните 5:21.

„Ние немаме од што да се плашиме во иднина, освен ако го забораваме патот по кој нè водел Бог и Неговите поуки во минатото.“ – *Life Sketches*, p. 196.

„Има многумина кои толку малку ја познаваат Библијата па станале несигурни во верата. Таквите ги поместуваат старите граници, така што лагите и ветровите ги расфрлаат наваму – натаму.“ – *Evangelism*, p. 362.

„Не смее да се ослаби ниту една точка на вистината врз основа на која адвентистите на седмиот ден станале она што се. Ние ги поседуваме старите меѓи на вистината, искуствата и должностите и затоа мораме цврсто да стоиме во одбрана на нашите начела, пред целосен поглед на свет.“ – 6. *Сведоштво*, 17.

„Кога Божјата сила ќе посведочи дека нешто е вистина, тоа треба засекогаш да биде вистина. Не смееме да си поигруваме со дополнителни претпоставки кои се во спротивност со светлината која Бог ни ја дал... Ќе се јавуваат еден по друг со нова светлост која ќе биде спротивна на светлината која ја дал Бог со посредство на Светиот Дух.“ – *Counsels to Writers and Editors*, pp. 31, 32.

в. Каква подготовка ни е потребна за делото на евангелието? Евреите 5:11-14.

„Преку искрени молитви, и длабоко и сериозно истражување, ние мораме да станеме утврдени, вкоренети и втемелени во верата, и да знаеме, секој за себе, дека ја имаме вистината. Ако сме на тој начин утврдени, нема да се откажеме од верата и во моментите на искушенија и на проба, како што направиле некои.“ – *The Review and Herald*, September 4, 1888.

5. ЗАЕДНИЧКО ПРОУЧУВАЊЕ

а. Каква воспитна околина сакаме да поттикнеме во саботната школа? 2. Тимотеј 2:15.

„Нашите саботни школи навистина се вистински библиски здруженија и со светата задача која ја имаат во ширењето на Божјата Реч можат да постигнат многу повеќе отколку што имаат постигнато до сега.“ – *Counsels on Sabbath School Work*, p. 9.

„Доколку сте повикани да бидете учител во било која гранка од Божјото дело, истовремено сте повикани да бидете и ученик во Христовата школа. Доколку врз себе превземете света должност да ги учите другите, тогаш превземате должност да навлезете во сржта на секој предмет што сакате да го предавате. Ако им изнесувате некоја тема од Божјата реч на своите ученици во саботната школа, морате причината за својата вера да ја изнесете толку јасно така што вашите ученици ќе бидат осведочени во вистината која ја изнесувате. Треба внимателно да истражуваме и да ги споредуваме доказите во Божјата Реч за пораките кои ѝ ги испратил на својата црква, со цел да ја осознаеме вистината и да бидеме во состојба да ги насочиме кон патот на праведноста оние кои гледаат на нас.“ – *Исто*, 31.

„Оние кои прифатиле да ги подучуваат другите или оние кои се повикани да заземат било какова одговорна положба, не смеат да се задоволат да се задоволат со преземање на готов производ од истражувањето на други умови, туку сами треба да ја истражуваат вистината. Доколку не ја развијат навиката самите да ги истражуваат темите на вистината, ќе станат површни во својот живот и достигнувањата... Треба да ја испитувате вистината која сте биле наведени да ја прифатите сè додека не утврдите дека се без мана.“ – *Counsels on Sabbath School Work*, p. 9.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Зошто било толку важно Божјата Реч да биде запишана?
2. Како треба ние да проучуваме за да ги спознаеме Божјите вистини?
3. Какви ментални и духовни придобивки можеме да стекнеме со длабоко проучување на Библијата?
4. На кој начин Бог продолжува да го подучува својот народ?
5. На кој начин можеме да ја подобриме воспитната околина во својата црква?

Да се биде учител

„Погрижи се пред Бога да се докажеш како работник кој нема од што да се срами кога верно го проповеда словото на вистината.“
– 2. Тимотеј 2:15.

„Учителите и наставниците мораат будно да бдеат над своите студенти како пастир кој се грижи за стадото кое му е доверено. Тие треба да се грижат за нивните души како некои од кои ќе се бара одговорност за тоа.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите*, 51.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Воспитување, 275 - 282.

Недела

11. август

1. ОСОБИНИ НА УЧИТЕЛОТ

а. Што треба да ги учи учителот своите ученици? 1.Коринтјаните 11:1.

„На своите студенти, наставниците и учителите треба да им овозможат нешто повеќе од она што можат да го научат од книгите. Нивната положба како воспитувачи е многу одговорна, бидејќи тие работат на обликување на умот и на карактерот на младите. Оние кои ќе прифатат да се занимаваат со оваа работа треба да имаат добро урамнотежен и христијански развиен карактер. Тие треба да бидат благородни во своето однесување, уредно и соодветно облечени, внимателни во сите свои навики, а сето тоа да биде закитено со вистинска христијанска учтивост која ја стекнува довербата и влева почитување.“ – *The Signs of the Times, March 14, 1900.*

б. Какво духовно искуство им е потребно на учителите? Повторени закони 10:12.

„Секој учител треба секојдневно да прима упатства од Големиот Учител, и постојано треба да работи под Негово водство. Невозможно е учителот правилно да ја разбере и да ја извршува својата задача, доколку не поминува многу време со Бога во молитва. Само со Божја помош, со искрени напори и самоодрекување, можно е да се надева дека добро и мудро ќе ја извршува задачата за која е повикан.“ – *The Review and Herald, September 22, 1885.*

2. ПОДГОТВЕН ЗА УЧИТЕЛ

а. Каков треба да биде ставот на учителот во однос на Божјата Реч? Зошто? 1. Петрово 2:2.

б. Што треба да бараат од Бога водачите на Неговата црква? Псалм 145:15. Што треба да направат во поглед на тоа?

„Бидејќи (оние кои Го чекаат Бога) знаат дека Господ е пред вратата, нивната ревност е оживеана да соработуваат со божествените претставници, залагајќи се за спасение на душите. Тоа се верни и мудри слуги кои му ја даваат на Господовиот дом „потребната храна навреме.“ (Лука 12:42) Тие ја објавуваат вистината која особено важи за сегашното време.“ – *Копнежот на вековите, 634.*

„Нашата положба пред Бога не зависи од количината на светлина што сме ја добиле, туку од начинот на кој го употребуваме она што го имаме. Така, дури и незнабошците, кои ќе го изберат она што е право колку што можат тоа да го разликуваат, се во поповолна положба од оние, кои добиле голема светлина и тврдат дека му служат на Бога, но ја запоставуваат светлината и во својот секојдневен живот работат спротивно на она што го исповедаат“ – *Копнежот на вековите, 239.*

в. Каков бил примерот на Веријанците во проучувањето на светите списи? Дела 17:11.

„О, кога оние кои ја проповедаат светата вистина би се разбудиле и кога, како благородните Веријанци, секој ден би го истражувале Светото Писмо! Браќа проповедници, ве проколнувам да го проучувате Светото Писмо, молејќи се понизно вашето срце да го сфати, за да можете што посовршено да ги подучувате другите на патот кон животот. Вашите совети, молитвите и вашиот пример мораат да бидат животен мирис за живот; во спротивно вие не сте квалификувани на другите да им го покажувате патот кон животот.“ – *2. Сведоштво, 343.*

„Мажи, жени и младино, Бог од вас бара морална храброст, цврстина и истрајност во одлуките, ум кој не прифаќа мислење од други, туку самиот разгледува пред да прифати или отфрли нечие мислење, таков кој проучува и ги одмерува доказите и ги изнесува пред Господа во молитва.“ – *2. Сведоштво, 130*

3. МЕНТАЛНА ПРИПРЕМА ЗА ПРОУЧУВАЊЕ

а. За што треба да му се молиме на Бога при припремата да им ја проповедаме вистината на другите? Колосјаните 1:9; Јаков 1:5.

„Еден дел од денот посветете го на проучување на светите списи и на комуникација со Бога. На тој начин ќе стекнувате духовна сила и ќе се развивате преку милоста кај Бога. Само Бог може да ви даде благороден стремеж и желба својот карактер да го ускладите со Неговиот. Приближете му се преку искрена молитва, и Тој ќе го исполни вашето срце со високи и свети намери, и длабок и искрен копнеж за чисти и јасни мисли.“ – *Слуги на евангелието*, 84.

„Проповедниците кои сакаат успешно да работат на спасување на души, мораат да бидат ревносни истражувачи на Библијата и луѓе кои се молат. Грев е да се биде невнимателен при проучувањето на Словото додека се обидуваат да ги научиш другите. Оние кои ја чувствуваат вредноста на душите сфаќаат дека би ги довеле во опасност доколку се осмелат да бидат невнимателни во однос на нивниот напредок во божественото знаење, и тие бараат засолниште во тврдината на вистината, од каде што можат да добијат мудрост, знаење и сила за да ги извршуваат Божјите дела. Таквите нема да мируваат додека не ја исполнат својата должност.“ – *Слуги на евангелието*, 83.

б. Со каква опасност се соочуваат оние кои нема да поминат низ соодветна припрема и кои се духовно непостојани? 2. Петрово 3:16.

„Некои од оние кои го прифаќаат проповедничкиот повик не го чувствуваат товарот на делото. Тие имаат погрешна претстава за квалификациите кои се бараат од еден проповедник. Тие мислат дека за оспособување за тој повик доволно е да се стекнат малку знаења од науката и исто толку од Божјата Реч. Некои од нив кои ја проповедаат сегашната вистина толку малку ја познаваат Библијата што им е тешко напамет да наведат барем еден библиски стих. Со своето невешто нагаѓање тие грешат против Бога. Тие ја извртуваат смислата на светите списи, и зборуваат за нешто што во Библијата воопшто го нема.

„Некои пак сметаат дека образовното и темелно познавање на Светото Писмо е помалку важно, доколку човекот има Божји Дух. Меѓутоа, Божјиот Дух никогаш нема да биде пратен за да одобри незнаење. Тој ги сожалува, ги благословува и им помага на оние на кои околностите не им дозволуваат да стекнат неопходно образование, и понекогаш се спушта на нив за да ја покаже совршеноста на својата сила преку нивната слабост. Меѓутоа, света должност на секој поединец е да ја проучува Божјата Реч.“ – *Слуги на евангелието*, 89.

4. СООЧУВАЊЕ СО СПРОТИВСТАВУВАЊЕТО

а. За што треба да бидат припремени учителите на евангелието? Евреите 12:5.

„Оние кои не сакаат да проучуваат се наоѓаат во постојана опасност да станат цудиња во духовен и интелектуален раст. Тие сметаат дека имаат одредено разбирање за одредени библиски теми и престануваат да истражуваат, престануваат да копаат длабоко за да ги стекнат сите можни богатства на знаењето. Наместо да ги негуваат навиките на проучување, тие им се предаваат на своите склоности, се задоволуваат со површни знаења и не одат до самата срж на предметот кој го разгледуваат. Оние кои на ваков површен начин проучуваат, нема да бидат подготвени да се соочат со спротивставувањето доколку се појави. Тие навлегуваат во проблематиката само толку длабоко колку што им е неопходно за моменталната ситуација, и го прикриваат вистинското незнаење на нивниот мрзелив ум.“ – *The Review and Herald, April 6, 1886.*

„Дело на Светиот Дух е да ве упати во секоја вистина. Ако со срце, ум и душа зависите од зборовите на живиот Бог, каналот на комуникација нема да биде попречен. Длабокото и сесрдното проучување под водство на Светиот Дух ќе ви дава секогаш свежа мана и истиот Дух ќе направи нејзината употреба да има дејство... Оние кои ќе преземат истрајни на пори во овој правец, трудејќи се да ја сфатат Божјата Реч, ќе се подготват да бидат Божји соработници.“ – *6. Сведоштво, 163.*

б. Каква духовна поука можеме да извлечеме од Давидовото одбивање да го земе Сауловиот оклоп во борбата против Голијат? 1. Самоилова 17:39.

„Младите треба да го истражуваат писмото за себе. Не треба да мислат дека е доволно оние со поголемо искуство да трагаат по вистината, а тие, како млади, можат со целосна доверба во авторитетот на постарите едноставно да го прифатат нивното истражување...“

„Не постои човек на кого би требало да се потпреме, тој да мисли за нас. Ниту еден човек, без оглед на тоа кој е, или каква положба има, не би требало да го сметаме за свое мерило. Ние треба меѓусебно да се почитуваме, и да сме наклонети еден на друг, но, во исто време треба да ја користиме способноста која ни ја дал Бог за да можеме сами да сфатиме што е вистина. Секој од нас мора поединечно да развива карактер кој ќе опстане во оној страшен ден Господов.“ – *Сведоштво за проповедници, 88,89.*

5. НАПРАВЕТЕ ГИ СВОИ

а. Каков пример преполн со вдахновение ни оставил писателот Езра? Езра 7:10.

„Ако сакаат во целост да ја исполнат должноста на својата служба, оние кои ја отвораат Божјата Реч пред другите треба претходно внимателно да ја проучуваат. Тие не треба да се задоволат со тоа што ќе се служат со мислите на другите луѓе, туку треба да копаат сами барајќи ја вистината како скриено богатство. Иако е сосема исправно да се собираат идеи од други луѓе, тие не треба да се задоволуваат со повторување на тие идеи како папагал. Присвојте ги тие идеи, браќа, сами формулирајте докази преку сопствено проучување и истражување. Немојте да се служите со напишаните зборови и мислите на други луѓе, и да ги повторувате како напамет научена песна, искористете ги своите таленти, умствените способности кои ви ги дал Бог.“ – *The Review and Herald, April 6, 1886.*

„Со рано станување и заштеда на многу моменти проповедниците можат да најдат време за подлабоко проучување на Светото Писмо. Мораат да бидат истрајни и не смеат да дозволат нешто да ги одвои од целта, туку мораат постојано да го користат своето време за проучување на Божјата реч, помазувајќи се со вистините кои други со напорна работа ги воочиле и подготвиле за нив. Има проповедници кои работеле со години и поучувале други за вистината, а самите не биле добро запознаени со важните точки на нашето учење. Од таквите барам да престанат со тоа безделничење. Тоа е нивното проклетство. Бог бара од нив секој свој момент да го употребат за сопствено добро или за добро на другите. “Не бидете мрзливи во работата; бидете огнени во духот, служете Му на Господа.” “И кој е немарен во својата работа, брат е на расипникот.” – 2. *Сведоштво, 500.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Каков треба да биде учителот за да може соодветно да одговори на својот повик?
2. На кој начин Веријанците нашле „храна за секој оброк“? На кој начин и ние можеме да го направиме тоа?
3. Кои навикни мора да ги негуваат оние кои ги поучуваат другите?
4. Зошто мораме да проучуваме длабоко, за себе, за да можеме да ги подучуваме другите?
5. Како можеме да го подобриме квалитетот на нашето поучување во сите аспекти?

Упатства за воспитувачите во ДОМОТ

„Тие ја посведочија твојата љубов пред Црквата. Добро ќе направиш ако ги приготвиш пред Бога како што треба.“ – 3. Јованово 1:4.

„Децата во голема мера ќе бидат она што се нивните родители. Физичката состојба на родителите, нивните склоности и желби, нивните ментални и морални склоности, во поголема или помала мерка се репродуцираат во нивните деца.“ – *Здравје и среќа*, 371.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: Child Guidance, pp. 17–25, 119–136.

Недела

18. август

1. УЧЕТЕ ГИ ВНИМАТЕЛНО

а. Каква одговорност имаат родителите како први учители на децата? Повторени закони 6:6-9.

„Бог им заповеда на родителите да ги чуваат Неговите уредби во своите срца за да бидат подготвени да им ги пренесат на другите. Тој вели: "Овие зборови, што денес ти ги заповедам, нека ти се врежат во срцето. Пренесувај им ги на своите деца..." (5. Мојсеева 6:6, 7). За да ги заинтересираме нашите деца за Библијата, ние самите мораме да бидеме заинтересирани за неа. За да разбудиме кај нив љубов за проучување на Библијата, ние самите мораме да го сакаме тоа.“ – *Воспитување*, 187.

б. Кој бил искористен како орудие за утврдување на верата кај Тимотеј? 2. Тимотеј 1:5. Каква важна улога имаат мајките од секој аспект на образованието?

„Оваа одговорност посебно почива врз мајката. Таа од чија крв се хранело детето и во чие тело се изградувало – во него вградува и ментални и духовни влијанија што водат кон формирање на умот и карактерот.“ – *Здравје и среќа*, 372.

2. МЕСТОТО НА ДОМОТ

а. Имајќи ги во предвид примерите на Авраам и Лот, што треба да ни биде приоритетно во избирањето на домот? Создавање 13:11,12.

„При одбирањето на место за наш дом, Бог сака да ги имаме на ум моралните и верските влијанија кои ќе не опкружуваат нас и нашите семејства...

„Наместо да живеете таму каде што можат да се видат само делата на човечките раце, каде што бучавата и метежот предизвикуваат замор и немир, одете таму каде што ќе ги гледате Божјите дела. Побарајте мир за духот во убавината и тишината на природата...

„Домот на нашите први прародители требало да стане пример за домовите на нивните деца, кога би заминале да ја населат целата земја... Синото небо било свод, земјата, украсена со прекрасни цвеќиња и тепих од живо зеленило била под, додека пак лиснатите гранки на дрвјата биле тенда. Сидовите на тој дом биле украсени со величествени украси – дело на големиот Уметник. Околината на домот на светиот пар била поука за сите времиња: вистинска среќа не се наоѓа во гордоста и луксузот, туку во заедница со Бога преку Неговите дела.“ – *Темели на среќниот дом, 105,106.*

б. Какво живеалиште за себе одбрал Јован Крстител имајќи ја во предвид својата мисија? Матеј 3:1.

„Христовиот претходник, Јован Крстител, добил вистинско воспитување од своите родители. Најголемиот дел од своето време го поминал во пустина... Самиот одлучил да се откаже од уживањето и раскошот на градскиот живот, кој го заменил со строг живот во пустина. Таа околина му помогнала да создаде навики на едноставност и самоодрекување.“ – *Темели на среќниот дом, 107.*

„Не постои ниту едно семејство помеѓу стотина, кое физички, умствено и духовно ќе напредува живејќи во градот.“ – *Country Living, p. 13.*

„Родителите можат да обезбедат мали домови на село, со обработливо земјиште, каде што ќе можат да направат овоштарници и да одгледуваат зеленчук и зрнесто овошје... Бог ќе му помогне на својот народ да најде такви домови надвор од градовите.“ – *Medical Ministry, p. 310.*

3. ПРВОТО УЧИЛИШТЕ НА ДЕЦАТА

а. Кого го назначил Бог за први учители на децата? Изреки 1:8.

„До осмата или десеттата година од животот, на децата единствени учители треба да им бидат нивните родители. Колку што нивниот ум е во состојба тоа да го сфати, родителите треба да ја отвораат пред нив големата Божја книга на природата. Мајката треба помалку љубов и внимание да подарува на раскошна облека, за да имаат време и во себе и во своите деца да будат љубов за нежните пупки и миризливото цвеќе. Свртувајќи го вниманието на своите деца на разновидноста на боите и облиците, може да ги запознае со Бога Кој го создал сето тоа толку прекрасно и толку привлечно. На тој начин таа може да ги насочи нивните мисли кон Творецот и во нивното младо срце да пробуди љубов кон Него. Во сè што е создадено, родителите можат да им укажуваат на своите деца на Бога како на Создател. Единствена училница за деца до осум или десет години живот треба да биде слободното движење во природа, на чист воздух, во цвеќето и прекрасните глетки на природната декорација, а најпознат учебник треба да им биде ризницата на природата. Поуките втиснати во мислите на малото дете опкружено со пријатни и привлечни сцени од природата, нема лесно да се забораат.“ – *3. Сведоштво, 137.*

„Во својата мудрост Господ одредил семејството да биде најголема воспитна установа. Воспитувањето на детето треба да започне во домот. Тоа е неговото прво училиште.“ – *Темели на среќниот дом, 147.*

б. Кој совет може да ги охрабри родителите да ги воспитуваат своите деца колку што е можно подолго? Псалм 34:13,14.

„Некои родители се толку рамнодушни, толку невнимателни така што сеедно им е во кое училиште одат нивните деца. Тие викаат: Ние сме дел од светот и не можеме да го напуштиме. Но, родители, ние можеме делумно да излеземе од светот, ако одлучиме. Ние можеме да избегнеме да видиме многу зла кои навистина брзо се множат во овие последни денови. Ние можеме да избегнеме да слушаме за злото и злосторствата кои се случуваат околу нас.“ – *Темели на среќниот дом, 331.*

„Ниту една школа во општеството, ниту било кој интернат, немаат можност да го положат темелот за изградба на карактерот на едно дете толку добро и толку успешно како што може тоа да го направи семејството.“ – *Child Guidance, p. 170.*

4. ПОУКИ ЗА ОДГОВОРНОСТИ И ТРУДОЉУБИВОСТ

а. На кој начин родителите треба да ги воспитаат своите деца со цел подобро да ги подготват да станат одговорни луѓе? Изреки 22:6.

„Децата како и родителите имаат важни должности во домот. Тие треба да знаат дека се дел од едно семејство. Тука се нахранети, облечени, сакани и згрижени. Тие треба да возвратат за сето ова, носејќи го својот дел од товарот.

„Секоја мајка нека им посочи на своите деца дека се членови на семејството, и дека во тоа семејство тие имаат своја одговорност. Секој член на семејството треба верно да го носи овие одговорности на ист начин како што верниците во црква ги носат своите одговорности.

„Децата треба да знаат дека со извршување на малите должности тие им помагаат на своите родители. Дајте им да завршат некоја работа а потоа кажете им дека можат да си играат.

„Децата имаат активен ум и тој треба да биде вработен со носењето на товарот на секојдневниот живот... Никогаш не треба да ги оставите самите да си најдат работа. Родителите мораат свесно да се грижат за ова.“ – *Темели на среќниот дом*, 230.

„Дозволете им да ви помагаат кога и да можат и покажете им дека ја цените нивната помош. Нека чувствуваат дека се дел од семејството. Поучете ги како што повеќе да го користат својот ум за планирање на брзо и темелно извршување на работите.“ – *Child Guidance*, p. 126.

б. Која карактерна црта е неопходна за трудољубивост? Изреки 22:29.

„Една од најкорисните заштитни мерки за младите претставува некој корисен занает. Децата кои се навикнати внимателно да работат, така што целото свое време ќе го поминат во некој корисен и пријатен занает... помалку се изложени на опасностите од лошото друштво и пороците.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите*, 98.

„Навиките на внимателност и совесност за младите ќе бидат неискажлива благодат во високата животна школа, која ќе мора да ја продолжат и кога ќе бидат возрасни.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите*, 99.

5. СВЕТО ДЕЛО

а. Како го опишува Библијата светото дело на управителите на семејството? Псалм 128; Исаија 8:18.

„Родители вие носите одговорности какви што никој друг не може да ги носи освен вас. Додека сте живи, вие сте одговорни пред Бога да се држите до Неговиот пат... Родителите на кои што Божјата Реч им е водич, кои се свесни дека нивните деца при изградбата на својот карактер зависат само од нив, ќе се потрудат да дадат пример што ќе можат нивните деца верно да го следат.“ – *Темели на среќниот дом, 151.*

„Кога проповедникот ќе направи сè што може за црквата преку советување со љубов, со трпеливо поучување и со сесрдни молитви да ги спаси душите, и сепак во тоа нема успех, татковците и мајките често вината ја префрлуваат на него затоа што нивните деца не се обратени, додека можеби тоа е последица на нивната немарност. Врз родителите почива товар; ќе сакаат ли да ги прифатат делата што им ги доверил Бог или ќе ги извршуваат ли верно тие дела?“ – *5. Сведоштво, 494.*

„Не очекувајте од учителите на саботната школа да ја извршуваат вашата работна задача да ги поучувате вашите деца за да зачекорат по патот по кој треба да одат. Саботните богослуженија се голем благослов, тие можат да ви помогнат во работата, но не можат да ве заменат. Бог на сите родители им дал одговорност своите деца да ги доведат кај Исуса, учејќи ги како да се молат и да веруваат во Божјата Реч.“ – *Темели на среќниот дом, 152,153.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Зошто родителите се сметаат за први учители на децата?
2. На кој начин околината на домот е поврзана со делото на воспитување?
3. Кои се потенцијалните последици кои ќе произлезат доколку децата го поминуваат секој ден надвор од дома?
4. На кој начин домашното воспитување е од суштествена важност за целиот живот?
5. Зошто некои родители се во искушение да ја обвинуваат црквата за сопствениот неуспех?

Црквата и нејзината младина

„Добро е за човекот да го носи јаремот свој во младоста своја.“
– Плачот на Еремија 3:27.

„Бог ги повикува младите да стапат во Негова служба. Младите се пристапни, свежи, енергични, полни со надеж. Кога еднаш ќе го вкусат духот на пожртвуваноста, нема да бидат задоволни ако постојано не учат од Големиот Учител.“ – *Our High Calling*, p. 306.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: Порака до младите христијани,
118-120.

Недела

25. август

1. НАШАТА ПРВА ДОЛЖНОСТ

- а. Кого го пофалил Исус како пример за понизна вера? Матеј 18:1-6.
- б. Што побарал Исус од еден од своите најревни ученици? Јован 21:15-17.

„Прва работа што Христос му ја доверил на Петар била да ги пасе јагнињата. Тоа била работа за која Петар имал малку искуство. Таа должност бара многу грижа и нежност, многу трпение и истрајност. Бил повикан да им служи на оние кои се млади во верата, да ги поучува неупатените, да ги отвора пред нив Светите Списи и да ги подготвува за корисни работници во служба за Христа. До тој период Петар.“ – *Копнежот на вековите*, 812.

„Иако Петар се откажал од својот Учител, љубовта со која Исус се однесувал кон него никогаш не се поколебала. Таква, токму таква љубов треба да чувствува секој потпастир кон овците и јагнињата доверени на негова грижа. Секавајќи се на своите слабости и пропусти, Петар требало да постапува нежно со своето стадо, исто толку нежно, како што Христос постапувал кон него.“ – *Копнежот на вековите*, 815.

- в. Со кое силно прашање ќе се соочат родителите, учителите и црковните водачи во денешно време? Еремија 13:20.

2. НАЈВОЗВИШЕНО ДЕЛО

а. Кое е најголемото мисионерско дело кое може да биде направено? Марко 10:13,14,16.

„Големото дело на вистината изгубило многу и сè уште губи поради тоа што не им се обрнува доволно внимание на духовните потреби на младите. Проповедниците на евангелието треба да формираат пријатни средби со младите на нивните состаноци...

„Зошто да не го сметаме залагањето за младите во нашите редови како мисионерство од најголем ранг? Таквата работа бара голема тактичност, највнимателна постапка и најискрена молитва за небесна мудрост. Младите се мета на посебни напади на сатаната, но наклонетоста, учтивоста – карактеристиките кои доаѓаат од срце кое е преполно со Христовата љубов – ќе ја стекнат нивната доверба и ќе ги сочуваат од многу земни непријатели.“ – *Слуги на евангелието, 188.*

„Членовите на црквата се должни на прво место да им обрнат внимание и да пројават интерес за нашите деца и младината, бидејќи нив им е потребно љубезно, нежно и внимателно поучување: ‘заповед по заповед’, ‘правило по правило’. О, каде се татковците и мајките Израелеви? Треба да има многу повеќе од оние кои, како претставници на Христовата милост и благодат, постојано би покажувале интерес за младите, а не само повремено и површно. Неопходни се луѓе кои се трогнати од жалната ситуација во која се наоѓа нашата младина, луѓе кои сфаќаат дека сатаната со сите можни лукавства настојува да ги намами и да ги вовлече во својата мрежа.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите, 31,32.*

„За нас нема ништо поголемо и позначајно од воспитувањето и образованието на нашите деца и младината. Заедницата треба да се пробуди и најсериозно да се заинтересира за ова, бидејќи сатаната и неговите војски се поодлучни од било кога и се залагаат да ги вбројат младите под своето црно знаме, знаме кое води во пропаст и смрт.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите, 135.*

б. На кој начин Исус ја покажал вредноста на децата? Матеј 18:2-4.

„Повикувајќи кај Себе едно дете, Исус го ставил меѓу нив, а потоа, земајќи го детето нежно во Својата прегратка, рекол: „Ако не се обратите и не станете како малечки деца, нема да влезете во царството небесно.“ Едноставноста, несебичноста и детската љубов исполнета со доверба тоа се особини кои Небото ги цени. Тоа се карактеристиките на вистинската големина.“ – *Копнежот на вековите, 424.*

3. КАКО ГИ ХРАНИТЕ ЈАГНИЊАТА

а. На што треба да се поучат децата? Псалм 34:11. Како треба да се направи тоа?

„Образованието на најмладите треба да се довери на особено надарени луѓе. Многумина можат да ги подигнат јаслите и да им дадат храна на овците, но многу потешко е да се спуштат јаслите ниско и да се хранат јагнињата.“ – *б. Сведоштво, 205.*

„Дозволете ми да кажам дека оние што немаат свои деца обично не се најсоодветни мудро да управуваат со различните умови на децата и младите. Тие се наклонети да управуваат со непроменлив закон, и не прават никаков исклучок. Учителите секогаш мора да имаат на ум дека некогаш и самите биле деца. Тие мораат да ги прилагодат своите поуки на духот на децата и да ги придобијат нивните симпатии.“ – *5. Сведоштво, 653.*

б. Каково духовно искуство треба да имаат учителите, и како треба да ги воспитуваат децата? Повторени закони 11:18-21.

„Обраќајќи му се на апостолот, Исус им зборува на сите негови слуги: ‘Пасете ги моите јагниња!’ Кога Исус им се обратил на своите ученици да не ги презираат малите деца, им се обратил на сите свои ученици во сите векови. Неговата љубов и грижа кон децата претставуваат драгоцен пример за Неговите следбеници. Кога учителите во саботната школа би ја почувствувале љубовта која би требало да ја чувствуваат кон јагнињата во стадото, многумина од нив би биле поттикнати да влезат во Христовиот табор. Во секоја соодветна ситуација, повторувајте им ја на децата приказната за Христовата љубов. Во секоја проповед мал дел нека им се посвети за нивно добро. Христовиот слуга може да стекне трајни пријателства помеѓу овие мали деца, а неговите зборови можат да им бидат како златни јаболка во сребрени садови.“ – *Counsels on Sabbath School Work, p. 76.*

„Управувањето и поучувањето на децата е најблагородно мисионерско дело кое мажите и жените можат да го вршат. Со правилно користење на предмети, поуките можат да се направат толку јасни, така што детскиот дух од природата ќе се издигне кон Богот на природата. Ние во нашите училишта мораме да имаме такви кои поседуваат способности и вештина да ја остварат оваа задача, сеејќи го на тој начин семето на вистината.“ – *б. Сведоштво, 205.*

в. Какви ќе бидат резултатите од верноста во воспитувањето? Изреки 22:6; Јоил 1:3.

4. ХРИСТИЈАНСКОТО ВОСПИТУВАЊЕ Е ПРИОРИТЕТ

а. Кое било Исусовото дело? На кој начин тоа е дело и на Црквата? Исаија 40:11.

„На младите им е потребно нешто повеќе од неколку збора на охрабрување. За нив треба да се залагаме искрено, внимателно и со многу молитва. До срцата на оние момци и девојки кои изгледаат рамнодушно и безгрижно можат да допрат само оние чии срца се исполнети со љубов и сочувство. Не може на сите да им се помогне на ист начин. Бог со секој поединец постапува соодветно со неговиот темперамент и карактер, и ние мораме во тој поглед да соработуваме со Него. Судејќи според надворешниот изглед, ние често проаѓаме рамнодушно покрај душите кои во себе носат најдобри способности да бидат Христови гласници и да се оддолжат за сите напори направени за нив. Мора внимателно да се проучи начинот на однесување кон младите. Затоа е потребно искрено да се молиме на Бога да ни даде мудрост.“ – *Слуги на евангелието, 188, 189.*

б. Од што треба да се раководиме во нашите школи за воспитување на младите? Изреки 9:10.

„Крајно време е оние кои ја празнуваат саботата да ги одвојат своите деца од друштвото на овој свет, за да ги доверат на најдобрите учители на кои Библијата им е темел за сета настава.“ – *б. Сведоштво, 109.*

„Учители треба да бидат оние кои се вистински христијани, кои како посветени мисионери, ќе ги воспитуваат децата на тој начин што ќе ги наведат да станат мисионери.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите, 143.*

„Многу семејства, кои поради школување на своите деца се преселуваат во места во кои се основани нашите големи училишта, подобро би служеле на Господа кога би останале таму каде што се. Тие треба да ја поттикнат црквата чии членови се, да основаат едно црковно училиште за децата од околината, кое би им пружило едно сестрано, практично христијанско образование. За нивните деца, за нив самите и за Божјото дело би било многу подобро да останат во помалите цркви на кои им е потребна нивната помош, отколку да доаѓаат во поголемите цркви, каде не се потребни и поради што им се заканува опасност да паднат во духовно мртвило.“ – *б. Сведоштво, 198.*

„Господ сака школите во Црквата да им бидат од помош на родителите при воспитувањето на децата за она тешко време кое е пред нас. Затоа Црквата нека ја сфати сериозно работата на овие школи, и нека ги направи она што Бог сака тие да бидат.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите, 136.*

5. МЛАДИТЕ ВО СЛУЖБА

а. Каква цел треба да имаат нашите школи за секоја млада душа? Исaiја 54:13; 3. Јованово 3:4.

„Бог ги поставил нашите црковни училишта да ги подготвуваат децата за оваа голема задача. Децата во нив треба да се поучат на посебните вистини за ова време и на практичната мисионерска работа. Тие треба да стапат во војската на работници кои им помагаат на болните и настраданите. Децата можат да учествуваат во здравствено мисионерската работа и со својата мала помош, можат да придонесат за напредокот на Божјото дело. Нивните прилози можат да бидат мали, но секој мал износ е од помош и преку нивните напори многу души ќе бидат придобиеени за вистината. Преку нив сите народи ќе ја запознаат Божјата вест и Неговата исцелувачка сила. Затоа црквата треба да го понесе товарот на одговорност за јагнињата на Христовото стадо. Децата треба да се образуваат и обучат да вршат служба за Бога, зашто тие се Негово наследство.“ – б. *Сведоштво, 203.*

б. Зошто треба младите рано да бидат вклучени во служба за Бога? Проповедник 12:1; Плачот на Еремија 3:27.

„Потребни ни се млади мажи и жени кои, имајќи високо умно образование, се способни да го вршат најдоброто дело за Господа. Ние сме направиле нешто за да дојдеме до оваа цел, но уште сме далеку од она што Господ сака да го постигнеме. Како црква, и како поединци, ако сакаме да стоиме чисти на судот мораме да вложуваме повеќе великодушни напори за обучување на нашите млади, за да можат тие да се оспособат за разни гранки на големото дело кое ни е доверено...

„Некои би се задоволите со темелно образување на само неколку млади луѓе кои најмногу ветуваат; но на сите ним им е потребно образование кое би ги направило корисни во животот и би ги оспособило да примат одговорности во приватниот и во јавниот живот.“ – б. *Сведоштво, 206,207.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Што значи да ги храниме јагнињата во стадото?
2. Зошто најважното мисионерско дело често е занемарено?
3. На кој начин можеме да станеме подобри во грижата за нашите деца и младината?
4. Каква улога имаат школите во нашата Црква во воспитното дело на црквата?
5. Во кои ситуации јас можам да помогнам во воспитувањето на младите во мојата локална црква?

Доброволен прилог во првата сабота За мисионерско – библиската школа „Светилник“ во Италија

Не е доволно да имате само вера и доблест за да бидете мисионер во овој свет. Потребно е да имате и знаење. Без него Божјиот народ ќе „гине“ (Осија 4:6). Имајќи го тоа на ум, во 2013. година основана е Scuola Biblica Missionaria IL FARO [библиско-мисионерската школа „Светилник“] како воспитна институција на Италијанската Конференција на РДАСД. „Виe сте светлината на светот“ (Матеј 5:14) е библиски стих што го инспирираше мотото на училиштето: „Прими светлина за да дадеш светлина“. Оваа установа им нуди на нашите млади и на членовите во црква шанса да стекнат знаење и да бидат корисни во мисионерското волонтерско дело.

Првата серија предавања кои ги организирала школата започнале во 2013. година, а завршиле во 2016. година. Студиите ги посетувале студенти од Франција, Италија, Португалија, Шпанија, Боливија, Конго, Еквадор, Перу и Романија. Иако многумина од нив сè уште не биле крстени, до добивањето на диплома се крстиле сите освен еден. Денеска дипломираните се вклучени во многу црковни активности, а некои од нив станале служители во своите локални цркви или конференции. Многу сме му благодарни на Бога на овие првични резултати.

Првиот тдел од студиите е одржан во просториите на црквата во местото Попи. Меѓутоа, еден брат минатата година го подари својот имот во местото Брико Мартино, Тилјоле Д’Асти (Асти), да се користи во воспитните програми на мисионерската школа, како и за други настани во црква. Овој имот содржи и зграда која се наоѓа на добро селско земјиште.

За да можеме да продолжиме со училишната програма, мораме да ја реновираме едната половина од зградата, со цел да можат да се сместат 20-25 луѓе, како и училницата во црквата. Италијанската Конференција нема доволно финансиски средства за реновирање. Од таа причина апелираме до вас, драги браќа, сестри и пријатели, великодушно да придонесете за овој проект. Тоа ќе овозможи воспитниот програм на библиско – мисионерската школа „Светилник“, единствената воспитна установа на РДАСД која се води на италијански јазик, да продолжи да ги припрема луѓето да бидат светлост во овој мрачен свет, да ги проповеда добрите вести и да го забрза доаѓањето на нашиот Господ и Спасител Исус Христос.

Вашиите браќа и сестри од Италијанската Конференција

Делото на мисионерските ШКОЛИ

„Ќе те вразумам,“ – вели Бог – „Ќе ти го покажам патот, по кој да одиш.“ – Псалм 32:8.

„Со таква војска правилно извежбани работници каква што би можела да биде нашата младина, колку бргу би можела да му се однесе на светот веста за распнатиот и воскреснат Спасител Кој наскоро ќе дојде!“ – *Воспитување, 271.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Порака до младите христијани, 120 - 124;
Патријарси и пророци, 627 - 636.

Недела

1. септември

1. ГОЛЕМАТА ПОТРЕБА

а. Која е денешната потреба на светот? Јован 12:32.

„Додека го отфрламе своето „јас“ на страна, Исус Христос секогаш треба да биде воздигнат и величан.“ – *The Voice in Speech and Song, p. 322.*

„Воздигнете го Него, Христос од Голгота, воздигнете Го за да може светот да го набљудува. Зборувајте за Неговата добрина, пејте за Неговата љубов и заблагодарете Му се од срце.“ – *The Upward Look, p. 37.*

б. На кој начин треба да се изврши ова дело? Изреки 23:12; Матеј 28:19.

„Ние треба да воспитуваме, и да воспитуваме, за да го припремиме народот кој ќе ја разбере веста, а потоа таа вест да му ја пренесеме на светот.“ – *The Review and Herald, February 6, 1908.*

„Како никогаш до сега, ние денес треба да ја сфатиме вистинската наука за воспитувањето. Ако го пропуштиме тоа, никогаш нема да добиеме место во Божјото царство.“ – *Ум, личност, карактер, 47.*

„Ќе ни бидат потребни школи додека трае времето на милоста.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите, 345.*

2. ФИЗИЧКИ ВЕЖБИ

а. На кој начин повикот на Елисеј ја истакнува физичката обука како подготовка за духовна работа? 1. Цареви 19:19.

„Практичната работа поттикнува на внимателно набљудување и самостојно размислување. Ако внимателно се извршува, таа го потпомага развојот на онаа практична мудрост која ја нарекуваме здрав разум. Практичната работа ја развива способноста за планирање и извршување, ја зајакнува храброста и издржливоста и бара покажување на тактичност и умешност.“ – *Воспитување, 220.*

„Во Божјиот план за Израел, секое семејство имало парче обработливо земјиште. На тој начин биле обезбедени и средства за живот и поттик за корисна и внимателна работа од која секој би можел сам да се издржува. И со ниту еден човечки изум не е ниту пак може да биде подобрен.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите, 229.*

„Системот на воспитување и образование во минатото требало да се постави на поширока основа. Покрај училиштата треба да се подигаат земјоделски имоти и занаетчиски работилници. Учителите се должни да ги упатуваат студентите во домашните работи. Еден дел од времето секој ден треба да се посветат на практична работа, за да можат и физичките и умните сили и способности да се развијат рамномерно. Ако училиштата беа така уредени, денес не би имале толку поединци со неурамнотежен ум.“ – *3. Сведоштво, 153.*

„Обработувањето на земјата спаѓа во најдобрите видови на занимања, зашто тука работат мускулите, а мозокот се одмора. Проучувањето на земјоделието треба да претставува еден од основните чекори во образованието во нашите училишта. На таа работа треба најнапред да се пристапи. Нашите училишта не треба да зависат од производите од увоз, за житарки, зеленчук и овошје кои се толку битни за нашето здравје. Потребно е нашата младина да се поучува во сечењето на дрва и обработување на земјата исто така како и во знаењето од книгите. Треба да се постават учители кои ќе надгледуваат извесен број на ученици при работата и кои ќе работат со нив...“

„Секојдневната, систематска работа треба да сочинува дел од образованието на младината, дури и во овој доцен период. На тој начин многу може да се постигне. При менувајќи го тој план, учениците ќе стекнат еластичност на умот, бистрина на мислите и во дадено време ќе можат повеќе да научат отколку да се посветиле само на учење.“ – *6. Сведоштво, 179, 180.*

„Некои не ја ценат вредноста на земјоделската работа. Таквите не треба да создаваат планови за нашите училишта, зашто ќе се попречува напредувањето во правилна насока. Во минатото, нивното влијание претставувало пречка.“ – *6. Сведоштво, 178.*

3. ИНТЕЛЕКТУАЛЕН РАЗВОЈ

а. Како влијае на умот проучувањето на Библијата? Евреите 4:12; 1. Петрово 1:23.

„Умот ќе се развива доколку се трудиме да го сфатиме односот помеѓу различни предмети во Библијата, споредувајќи го Писмото само со Писмото, споредувајќи ги духовните работи само со духовни. Не се задржувајте на површината. Вештиот и внимателен истражувач го чека големото богатство на вистината!“ – *Порака до младите христијани, 183.*

„Доброто познавање на Писмото го изострува умот и ја зајакнува душата против сатанските напади.“ – *Порака до младите христијани, 278.*

„Оној кој ја сфатил величествената вистина на Божјата Реч никогаш нема да се понижи да размислува за невредни работи. Тој со одвратност ќе ја отфрли лошата литература и лажните забави кои ја изопачуваат денешната младина. Оние кои дошле во контакт со поетите и мислителите од Библијата, чии срца биле допрени од делата на хероите на верата, ќе тргнат кон тие истражувања со почисто срце и многу поблагороден дух отколку кога би се посветиле на проучување на најславните светски писатели или кога би ги набљудувале јуначките дела на разни фараони, Ироди и Цезари.“ – *Порака до младите христијани, 178.*

б. Под влијание на Божјата Реч, што претставува новозаветното искуство? Евреите 8:10; Псалм 37:30,31.

„Ако со страхопочит ги проучува вистините што се наоѓаат во неговата Реч духот на ученикот се поврзува со духот на Оној кој нема ниту почеток ниту крај. Таквото проучување не само што ќе го усоврши и ќе го облагороди карактерот, туку и ќе ги развие и ќе ги зајакне духовните сили.“ – *Патријарси и пророци, 596-599.*

„Но скапоцената доверба инспирирана од Бога, втиснува сила и благородност во нашиот карактер. Ако се поучуваме од Неговата добрина, Неговата милост и Неговата љубов, спознанието за вистината ќе станува сè појасно и појасно, а желбата за чисто срце и јасни мисли, поголема и посвета. Душата, која читајќи ја Библијата престојува во чистата атмосфера на светите мисли, се преобразува заради постојаната врска со Бога. Вистината е толку голема, толку далекусежна, толку длабока, толку широка, што пред неа, нашето „јас“ се губи од видот. Срцето омекнува и им се покорува на понизноста, добрината и љубовта.“ – *Здравје и среќа, 465.*

4. ДУХОВНА СИЛА

а. На кој начин проучувањето на Библијата и нејзините поуки ќе доведат до длабоко духовно искуство на идниот мисионер?

1. Петрово 1:23; Ефесјаните 5:26.

„Овозможувајќи ни привилегија да го проучуваме Светото Писмо, Бог пред нас ни поставува раскошна духовна гозба. Многубројни се придобивките кои произлегуваат од духовното наследство на Неговата Реч, за која Тој самиот кажува дека ги претставува Неговото тело и крв, Неговиот Дух и живот. Примајќи ја таа Божја Реч како храна, ние добиваме духовна сила; растеме во благодат и спознание на вистината. Се стекнуваат и се зајакнуваат навиките на самоконтрола. Слабостите на духовното детство – раздразливост, мрзливост, себичност, избрзани зборови, страсни дела, самоволие – исчезнуваат, а на нивно место се формираат и развиваат доблестите на христијанската машкост и зрелост.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите, 170.*

„Ако човекот верно ги искористува своите способности, колку и да се скромни, Светиот Дух делува на него уште појасно да го сфати тоа што е божествено. Божјото слово преку силата на Светиот Дух станува животодавна сила. Таа е жива и силна и врши силно влијание на умот, не поради ученоста или интелигенцијата на човечкото орудие, туку поради божествената сила која соработува со човечката сила. Целата слава треба да ѝ се оддаде на таа божествена сила.“ – *8. Сведоштво, 55.*

б. Која е целта на вистинското мисионерско воспитување? 2. Петрово 3:18.

„Стекнувањето на такво знаење кое ќе не направи подобри луѓе, кое во нас ќе развие најдобри карактерни особини, а душата ќе ја удостои за вечен живот – тоа е највисоко образование. Вечноста никогаш не смееме да ја изгубиме од вид. Највисоко образование е она кое нашите деца и млади ќе ги упати во науката на христијанството, кое преку сопствено искуство ќе им овозможи да ги спознаат Божјите патишта и Неговиот татковски карактер, поуците кои самиот Христос лично им ги предал на своите ученици.“ – *Совети за родителите, учителите и студентите, 34.*

„Воспитувањето и образованието на младите е значајна и сериозна задача. Голема цел која треба да се оствари е правилниот развој на карактерот, за да може воспитаникот да се оспособи за извршување на своите должности во овој живот и за конечното влегување во идниот, бесмртен живот. Само вечноста ќе открие како и на кој начин оваа задача е извршена.“ – *4. Сведоштво, 418.*

5. СЕСТРАН МИСИОНЕР

- а. Кое било делото од Христовата работа на земјата? Матеј 4:23. На кој начин ние денес треба да ги обучуваме мисионерите да го вршат истото дело? Зошто?**

„Да не заборавиме дека здравствено – мисионерската работа е најважна дејност. Никогаш не треба да ја изгубиме од вид возвишената цел поради која се основани нашите санаториуми – напредок на завршното Божјо дело на земјата.

„Лома Линда не треба да биде само санаториум, туку и воспитен центар. Власта над ова место носи и голема одговорност давајќи му воспитен карактер на делото на оваа установа. Овде треба да се основа школа за обука на мисионери кои покрај објавувањето на евангелието ќе се занимаваат и со здравствена работа.“ – *Counsels on Health*, p. 233.

„Школата во Медисон не само што ги воспитува учениците во познавањето на Писмото, таа исто така овозможува и практична обука која го оспособува студентот да стане мисионер кој сам ќе се издржува во полето во кое е повикан. Во своите студентски денови тој учел како да сида, едноставно и цврсто, како да ја обработува земјата и да се грижи за ранетите. Оваа обука за здравствено – мисионерската работа е една од најголемите цели во основањето на школи...

„Наскоро доаѓа време кога Божјиот народ поради прогонство ќе биде расеан по многу села. Оние кои ќе добијат сестрано образование ќе бидат во предност, каде и да се наоѓаат. Господ ја открива својата божествена мудрост со тоа што на овој начин го води својот народ во обука на сите нивни способности за делото на ширење на вистината.“ – *Manuscript Releases*, vol. 5, p. 280.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Зошто ова дело на подготовка на мисионерот сега е поважно од било кога?
2. Објасни ја улогата на мануелната работа во воспитувањето.
3. Зошто проучувањето на Библијата овозможува најдобар ментален развој?
4. Какви ќе бидат резултатите доколку студентите редовно се хранат со Божјата Реч?
5. Кои вештини се од помош во обучувањето на сестраниот мисионер?

Допир до светот

„Одете по сиот свет и проповедајте го Евангелието на секое создание.“ – Марко 16:15.

„Нашиот Господ Исус Христос дошол на овој свет како неуморен слуга на човечката потреба... Неговата мисија била да им донесе на луѓето целосно обновување; Тој дошол да им даде здравје, мир и совршенство на карактерот.“ – *Здравје и среќа*, 17.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Евангелизам, 15-17.

Недела

8. септември

1. ТВОЈАТА МИСИЈА

а. Која била Христовата мисија додека бил на оваа земја? Јован 18:37. На што се фокусирал Тој за да ја исполни својата задача? Евреите 12:2.

„Секогаш пред себе ги имал резултатите од својата мисија.“ – *Копнежот на вековите*, 410.

„Во секој поединец гледал душа која треба да ја спаси со својата мисија.“ – *Слуги на евангелието*, 102.

„Своите желби, Исус во секој поглед строго ги подредувал на својата мисија. Тој го прославил својот живот, со тоа што целосно му го потчинил на волјата на Својот Татко.“ – *Здравје и среќа*, 19.

б. Која треба да биде нашата животна мисија? Јован 15:12.

„Кога ќе го сакаме овој свет како што го сакал Тој, тогаш е остварена Неговата мисија за нас. Тогаш сме подготвени за Небото, бидејќи Небото се наоѓа во нашето срце.“ – *Копнежот на вековите*, 641.

„Совршенство на христијанскиот карактер се постигнува само со непрекинат стремеж на христијанинот да им помогне на другите и да им послужи на благослов.“ – *Делата на апостолите*, 415.

2. МЕСТО ЗА СЕ

а. Што е карактеристично за еден осветлен град навечер? Матеј 5:14.

„И така среде духовната темнина Божјата слава треба да засвети преку неговата црква, подигајќи ги погазените и утешувајќи ги ожалостените.

„Насекаде околу нас се слушаат жални лелекања на јадосаниот свет. На сите страни има сиромаси и несреќни. Наша должност е да им пружиме помош и да им ги отстраниме или ублажиме животните тешкотии и неволји со кои се соочуваат.“ – *Христовите очигледни поуки*, 417.

б. За што сме повикани? Исаија 43:10. Според тоа, кој има одговорност за проповедање на евангелието?

„Секој вистински ученик се раѓа за Божјото царство како мисионер.“ – *Копнежот на вековите*, 195.

„Предност на секоја душа е да стане жив канал преку кој Бог ќе го излева врз светот богатството на својата милост, недосегливото Христово богатство. Христос ништо не сака толку колку човечките орудија со кои на светот ќе му го претстави својот карактер и својот Дух. На светот ништо не му е толку потребно колку љубовта на Спасителот која ќе се покаже преку луѓето. Цело небо чека живи канали преку кои светото масло ќе носи радост и благослов во човечкото срце.“ – *Христовите очигледни поуки*, 419.

в. Каква одговорност има секој член на Црквата? Марко 13:14.

„Божјото дело на оваа земја не може да се доврши сè додека членовите на Црквата не се фатат за работа, здружувајќи ги своите сили со силите на проповедниците и служителите во Црквата.“ – *Слуги на евангелието*, 315.

„Ако некаде се пружи прилика за пристоен живот, таму нека одат семејства кои се добро утврдени во верата, и тоа едно или две семејства во едно место, и таму нека работат како мисионери... Можат да делат наши публикации, да одржуваат состаноци во своите домови, да се запознаваат со соседите и да ги повикуваат да дојдат на тие состаноци.“ – 8. *Сведоштво*, 245.

„Членовите на црквата нека се пробудат. Нека се заземат и нека помогнат, подржувајќи ги рацете на проповедникот и Библискиот работник, потпомагајќи ги интересите на делото... Ако човек ја манифестира верата, и понизно чекори со Бога, тој... може да го исполни добениот налог.“ – *The Review and Herald*, July 9, 1895.

9, 1895.

3. ЖИВА ЦРКВА

а. Каков налог им оставил Исус на своите ученици при разделбата? Марко 16:15.

„Бог ги повикува христијанските семејства да отидат во непросветлени места на земјата и мудро и истрајно да се заложат за оние кои потонале во духовна темница. Неопходно е самоодрекување за да може човек да се отповика на ваква покана. Додека мнозина чекаат да ги отстранат сите пречки, душите умираат без надеж во Бога. Заради земска корист, заради стекнување на научно знаење луѓето се подготвени да отидат во област каде што пустошат заразни болести и да се изложат на тегоби и немаштија. Каде се таквите кои се волни истото тоа да го направат, за другите да ги известат за Спасителот?.“ – *Пророци и цареви, 172.*

б. На што нè повикува Бог сега? Зошто? Римјаните 13:11,12.

„Оние цркви чии членови се активни во работата, тие се развиваат. Помагајќи им на другите, членовите и самите духовно се освежуваат и зајакнуваат.“ – *Слуги на евангелието, 180.*

„Единствен начин некој да расте во благодатта, е несебично да работи по налогот на Христа - според своите способности да им помага и да им биде на благослов на оние на кои им е потребна нашата помош. Сила се стекнува со вежбање; активноста е основен услов на животот.“ – *Патот кон Христа, 80.*

в. На кој начин можеме да го забрземе второто Христово доаѓање? Матеј 24:14.

„Предност на секој христијанин е не само да го очекува, туку и да го забрза доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос (2. Петрово 3,12). Ако сите што го носат неговото име би носеле и плод на негова слава, колку бргу цел свет би бил засеан со семето на евангелието! Бргу ќе узрее последната голема жетва и Христос ќе дојде да ја собере скапоцената пченица.“ – *Христовите очигледни поуки, 69.*

„Кога членовите на Божјата Црква, исполнувајќи го налогот на евангелието, би ја вршеле својата должност која им е наменета, таму каде што е потребно, во својата земја или во странство, набрзо цел свет ќе биде опоменат и Господ Исус Христос повторно ќе дојде со голема сила и слава.“ – *Делата на апостолите, III.*

4. КАКО РАБОТЕЛ ИСУС

а. Со кои методи се служел Исус во својата работа за другите? Матеј 9:35,36.

„Вистински успех може да се постигне само доколку се примени Христовиот метод за допирање до луѓето. Спасителот се дружел со луѓето како Оној, Кој им посакува добро. Тој го покажувал своето сочувство кон нив, им служел на нивните потреби и ја задобивал нивната доверба. Потоа ги повикувал „Следете ме.“ – *Здравје и среќа, 143.*

„Ги барал по улиците, во домовите, на чамците, во синагогите, на брегот на езерото, па и на свадбената свеченост. Се среќавал со нив додека се одморале и покажувал интерес за нивните земни работи. Ги внесувал своите поуки во домаќинството, доведувајќи ги семејствата во нивните сопствени домови под влијание на Своето божествено присуство. Неговата силна лична наклонетост му помогнала да придобие срца.“ – *Копнежот на вековите, 151.*

„Светот треба да види дека ние не сме себично обземени со сопствените интереси, туку дека сакаме и други да учествуваат во нашите благодетности. Светот треба да види дека нашата вера не нè прави нечувствителни или луѓе што бараат многу. Сите што тврдат дека го нашле Христа, треба да се залагаат за доброто на луѓето, онака, како што правел Тој.“ – *Копнежот на вековите, 152.*

б. Кој барал приватен разговор со Исуса? Јован 3:2. На кој начин оваа посета отсликувала голем дел од Исусовата служба?

„Ние не смееме да чекаме душите да дојдат кај нас; мораме да ги побараме таму, каде што живеат. Кога Речта се проповеда од проповедална, работата штотуку почнала. Мнозинството луѓе никогаш нема да бидат опфатени со евангелието доколку тоа не им се однесе.“ – *Христовите очигледни поуки, 229.*

„Во голема мера тоа може да се постигне со личен труд. Со таа метода се служел и Христос. Неговото дело во најголема мера се состоело од разговор со поединци. Тој верно се залагал и тогаш кога пред себе имал само една душа. Преку таа една душа често пораката им се пренесувала на илјадници други.“ – *Христовите очигледни поуки, 229.*

„Исус не го одминувал ниту едно човечко суштество како безвредно, туку се трудел да ѝ даде спасоносен лек на секоја душа... Тој се стремел да им влее надеж на најгрубите и на оние, кои најмалку ветуваат, уверувајќи ги дека можат да станат беспрекорни и потребни; и да развијат карактер со кој ќе посведочат дека се Божји деца.“ – *Здравје и среќа, 25.*

5. СВЕТИ

а. Што Исус нè упатува да правиме? Матеј 5:16.

„Христос не бара од своите следбеници да настојуваат да светат, туку едноставно кажува: „Нека свети вашата светлина!“ Ако си ја примил божествената милост, тогаш светлината веќе е во тебе. Отстрани ги пречките и Господовата слава сама ќе се покаже. Светлината ќе засвети, ќе ја пробие и ќе ја растера темнината. На ист начин и ти во кругот на своето влијание ќе ја шириш светлината, зашто поинаку и не може да биде.“ – *Христовите очигледни поуки, 420.*

„Небесните битија сакаат да соработуваат со човечките орудии, за да му откријат на светот што можат да станат човечките битија и колку можат со своето влијание да направат за спасување на душите кои се наоѓаат на работ на пропаста. Божјата љубов толку ќе го исполни оној што е вистински обратен што тој непрестајно ќе копнее на другите да им ја пренесе радоста која ја чувствува.“ – *9. Сведоштво, 30.*

„Не постои граница за полезноста на оној што ставајќи се себе си на страна, ќе дозволи Светиот Дух да делува на неговото срце и ќе му го посвети својот живот на Бога во целост.“ – *Здравје и среќа, 159.*

б. Какво влијание треба да има црквата врз светот? Дела 17:6.

„Кога сите што тврдат дека му служат на Бога би го следеле Христовиот пример, применувајќи ги начелата на законот во својот секојдневен живот, и кога секое нивно дело би сведочело дека го љубат Бога повеќе од се и своите ближни како самите себе, тогаш црквата би имала сила светот да го стави во движење. – *Христовите очигледни поуки, 340.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Што можеме да научиме од Христовата мисија и начинот на кој е поврзана со нашата мисија?
2. Каква задача Бог ми дал лично мене?
3. На кој начин црквата може да остане жива?
4. Кој бил Исусовиот метод со кој допирал до луѓето?
5. На кој начин Исусовите следбеници ја рефлектираат својата светлина?

Градење за вечноста

„Уверен во тоа дека Оној, Кој го започна во вас доброто дело, ќе го доврши сè до Денот на Исус Христос.“ – Филипјаните 1:6.

„Оној што соработува во остварувањето на божествената цел да им се пренесе на младите знаење за Бога и да се изгради нивниот карактер во согласност со Божјиот, извршува возвишена и благородна работа. Будејќи желба да се досегне Божјиот идеал, тој дава воспитување кое е високо како небото и широко како вселената; воспитување кое не може да биде завршено во овој, туку ќе продолжи во следниот живот; воспитување кое на успешниот ученик му дава препорака да помине од подготвителното училиште на Земјата во повисокото училиште, училиштето на Небото.“ – *Воспитување, 19.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: Патријарси и пророци, 515-517.

Недела

15. септември

1. ПОВОЗВИШЕНА ЦЕЛ

а. На што треба да се радуваме во иднина? 1. Коринтјаните 2:9; Исаија 64:4.

„Божјиот идеал за Неговите деца е повозвишен, отколку што може да досегне највозвишената човечка мисла. „Бидете совршени, како што е совршен вашиот небесен Татко.“ Таа заповед е и ветување. Планот на откупување го прави возможно нашето целосно избавување од силата на сатаната.“ – *Копнежот на вековите, 311.*

„Воспитувањето што отпочнало овде нема да се заврши во овој живот; тоа со постојано напредување ќе продолжи низ целата вечност, и никогаш нема да се заврши. Од ден во ден на умот ќе му се откриваат нови убавини на Божјите чудни дела, докажете на Неговата чудотворна сила со која ја создал вселената и ја одржува. Во светлината која свети од престолот ќе исчезнат тајните и душата ќе се исполни со восхитување заради едноставноста на појавите кои порано никогаш не можел да ги сфати.“ – 8. *Сведоштво, 328.*

2. ГРАДБАТА НА ВАШЕТО ЖИВОТНО ИСКУСТВО

а. Што е она што често нè придружува во текот на нашиот христијански живот, и како резултат на тоа каков треба да биде нашиот став? Зошто? 1. Петрово 4:12,13.

„Божјите деца секогаш биле искушувани и тестирани во огнена печка од неволји и страдања. Оние кои ќе го издржат првиот тест, не мора и по втор пат да поминат низ исто искушение, но оние кои ќе подлегнат на искушението ќе бидат тестирани повторно и повторно, а искушенијата секој нареден пат ќе бидат се потешки и потешки. На тој начин, секогаш им се дава нова можност и прилика да извојуваат победа, и да се покажат исправни пред Бога. Но ако тие продолжат да манифестираат револт, Бог на крај ќе биде принуден да ја отстрани светлината и Светиот Дух од нив.“ – *Коментари на библиски текстови*, 329.

б. Што се тестира во огнот од искушенија? 1. Коринтјаните 3:9,10,12.

„Секој треба да внимава каков материјал употребува во изградба на карактерот. Долго очекуваниот ден на Божјиот суд наскоро ќе го провери делото на секој поединец. 'И огнот ќе покаже секое дело на човекот какво е.' Како што ја открива огнот разликата помеѓу тешко горечките материјали: злато, сребро и дијаманти, и лесно запаливите: дрво, слама и сено, така судот ќе го провери карактерот, откривајќи ја разликата помеѓу карактерот кој е формиран по примерот на Христа и карактерот кој е формиран според себичните желби на необновеното срце. Секоја себичност и секоја лажна религиозност тогаш ќе се покажат во своето вистинско светло. Безвредните материјали ќе изгорат, но златото на вистинската, едноставна и исправна вера никогаш нема да ја изгуби својата вредност. Тоа нема никогаш да изгори, затоа што е нераспадливо. Еден момент на престап ќе се покаже како голема загуба, додека стравот од Бога ќе се покаже како почеток на вистинската мудрост. Земните себични задоволства ќе пропаднат како слама, додека златото на цврстите начела, одржани по секоја цена, ќе остане засекогаш.“ – *Коментари на библиски текстови*, 670, 671.

„Изградбата на карактерот претставува најважно дело. Тоа не е дело кое се завршува во овој живот, туку продолжува и во идниот живот. Тоа што ќе се постигне овде, по Христовите заслуги и Неговата милост, ќе се одржи низ целата вечност, и јас најискрено се молам да не се задоволувате со ниски стандарди. 'Научете се од Мене', вели Големиот Учител, 'јас сум кроток и смирен во срцето, и ќе најдете мир за душата своја'. Мирот што го дава Христос никогаш нема да донесе страдање.“ – *This Day With God*, p. 37.

3. НА КОЈ НАЧИН БОГ СЕ СЛУЖИ СО ОГНОТ

а. Што открива огнот? 1. Коринтјаните 3:13.

„Божјите ангели низ улиците на нашите градови верно ги забележуваат сите дела на луѓето. Во Божјата книга тие ги запишуваат делата на вера, љубов и понизност, и во оној ден кога сечие животно дело ќе се покаже онакво какво што е, делото на верниот Христов следбеник ќе биде проверено и ќе прими пофалба од Небото.“ – *Коментари на библиски текстови, 945.*

„Момчињата и девојките треба да го сметаат добриот карактер капитал повреден од злато и сребро. Тоа е неуништулив капитал и ќе претставуванепроценлива добивка тогаш кога секое земно богатство ќе ја изгуби вредноста. Младите треба да имаат повозвишена и поблагородна претстава за вредноста на христијанскиот карактер. Гревот ги заслепува очите и го осквернува срцето. Честитост, цврстина и истрајност се особини кои треба најсесрдно да се негуваат; бидејќи тие особини претставуваат неодолива сила за оној кој ги поседува - сила која го прави силен да прави добро, да се спротивстави на зло и трпеливо да ги поднесува страдањата и неволите.“ – 4. *Сведоштво, 655*

б. На кој начин Лот и Соломон биле спасени „како низ оган“? Битие 19:16,17. 1. Цареви 11:4.

„Лот го избрал Содом како свој дом, затоа што повеќе значење им придавал на материјалните работи отколку на моралното влијание кое ќе го опкружува неговото семејство. Што стекнал во поглед на земните добра? Сè што имал било уништено, некои од неговите деца умреле при уништувањето на неморалниот град, а самиот Лот се спасил „како низ оган“. Но, тука не застанале лошите последици од неговиот избор. Карактерот на неговите ќерки бил толку заразен со неморал така што не знаеле како да го разликуваат доброто од злото, гревот од правдата.“ – *Порака до младите христијани, 295.*

„Соломон е спасен „како низ оган.“ Но „висините“ (олтарите на туѓите богови) кои ги подигнал не биле тргнати ниту пак биле разрушени камењата кои останале како очевиден доказ на неговото зло дело. Обесчестувајќи го Бога, тој подраго со согласил да биде контролиран од страста, отколку да биде учесник во божествената природа.“ – *Коментари на библиски текстови, 182.*

4. ВЕЧНИ ПОСЛЕДИЦИ

а. На кој начин огнот влијае на нашето поучување и на нашата иднина? 1. Коринџаните 3:14,15.

„Вечноста е пред нас. Целиот напредок на нашите умствени способности што ќе го постигнеме овде, сите наши возвишени достигнувања на прочистување и воздигнување кои ќе ги оствариме при близок контакт со Небото, ќе бидат заедно со нас вознесени, но ако со неактивност ги смалиме нашите способности, ако ги закопаеме нашите таленти кои сме можеле во најголема мера да ги развиеме, нема да можеме во оној подобар свет да ги надополниме загубите од нашата претходно запоставена работа на самите себеси.

„Некои можеби ќе бидат спасени „како низ оган“. Нивниот бескорисен живот ќе им донесе вечна загуба. Во овој живот со помошта и милоста Божја треба да напредуваме во секој аспект во кој е тоа возможно, знаејќи дека тие подобрувања можеме да ги понесеме со нас на небото. Ние ќе го прославиме својот Отец на небото во согласност со тоа колку ќе го прочистиме и усовршиме нашиот карактер овде.“ – *Manuscript Releases, vol. 9, p. 21.*

„Да се зачекори во следниот живот, без половина од способностите кои би можеле да ги понесеме таму, е страшна помисла. Деновите на тест кои ќе ги изгубиме овде не подготвувајќи се за на небо, се ненадоместлива загуба. Способностите за уживање во идниот живот ќе бидат смалени поради прекршокот и злоупотребата на моралната сила во овој живот. Која висина и да ја достигнеме во идниот живот, би можеле да се издигнеме уште повисоко, кога би ги искористиле од Бога дадените предности и златните прилики.“ – *This Day With God, p. 350.*

б. На кој начин Даниел и неговите другари ги покажале резултатите од изградбата на својот карактер врз вечната Карпа?

„Младите треба да се поучуваат за идниот свет. Истрајноста во стекнувањето на знаења, предводена од стравот и љубовта кон Бога, ќе им дадат возвишени способности за добро во овој живот, а оние кои искористиле поголем дел од своите предности за да можат овде да достигнат најмногу цели, ќе ги понесат овие вредни достигнувања со себе во следниот живот. Тие барале и го добиле она што е нераспадливо. Способноста на вреднување на славата каква што „окото не виде, и увото не чу“ ќе биде сразмерна на достигнувањата во развојот на способностите во овој живот.“ – *Fundamentals of Christian Education, p. 49.*

5. НАДОМЕСТУВАЊЕ НА ВРЕМЕТО

а. Како можеме да ги надоместиме пропуштените прилики? Ефесјаните 5:16.

„Нам ни е речено да го штедиме времето. Меѓутоа, никогаш не ќе можеме да го надоместиме времето што сме го потрошиле напразно, никогаш нема да вратиме назад ниту еден единствен миг. Единствен начин да го заштедиме времето е на најдобар начин да ги искористиме миговите што ни преостанале да соработуваме со Бога при исполнувањето на Неговиот план за откуп.“ – *Христовите очигледни поуки*, 342.

„Најголемото добро кое можеме да го направиме за нашите ближни е да ги победиме своите мани и да го подобриме својот карактер, правејќи го совршен и урамнотежен колку што е тоа можно.“ – *Manuscript Releases, vol. 9, p. 21.*

б. Колку време ни е дадено за да донесеме правилна одлука? Евреите 3:12-15.

„Мораме да бдееме, да работиме и да се молиме како тоа да е нашиот последен ден. Колку длабок и сесрден ќе биде тогаш нашиот живот. Како ќе го следиме тогаш Исуса во сите наши зборови и дела.“ – *5. Сведоштво*, 200.

в. Што треба да биде наша молитва? Псалм 139:23,24.

„Господе, земи го моето срце, зашто јас не можам да ти го дадам! Тоа е твоја сопственост. Сочувај го од расипаност, зашто јас не можам да го сочувам за тебе! Спаси ме наспроти самиот мене, наспроти мојата слаба, нехристијанска стара природа! Обликувај ме, промени ме, подигни ме во чистата и света небесна атмосфера, така што низ мојата душа да можат да потечат изобилните количества на твојата љубов!“ – *Христовите очигледни поуки*, 159.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. Како нашето воспитување низ целиот живот претставува само почеток?
2. Каква цел имаат искушенијата и тестовите во делото на воспитување?
3. На кој начин нашите избори влијаат на нашата корисност, па дури и на нашата вечна судбина?
4. Што значи да се биде спасен „како низ оган“?
5. Како можеме да бидеме сигурни дека ја правиме најдобрата работа за вечноста?

Ветувањето на Духот

„А по ова видов како слегува од небото друг ангел кој имаше голема власт: и земјата светна од неговиот болскот.“ – Откровение 18:1.

„Ние можеме да бидеме вооружени со образование, со таланти, со речитост и со секоја природна и стекната способност, но без присуство на Светиот Дух нема да биде допрено ниту едно срце, ниту еден грешник задобиен за Христа. Од друга страна, ако се поврзат со -Христа, ако ги примат даровите на Светиот Дух, и најсиромашните и најнеуките негови ученици ќе имаат сила да влијаат врз срцата.“ – *Христовите очигледни поуки, 328.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: Делата на апостолите, 35-41.

Недела

22. септември

1. РАН И ДОЦЕН ДОЖД

а. На кој начин е спречено излевањето на Светиот Дух во раната црква? Лука 24:49; Јоил 2:23.

„Преку симболичната претстава за раниот и позниот дожд кои во источните земји паѓаат за време на сеидба и жетва, еврејските пророци во извонредна мера го претскажале излевањето на духовните благодети кои ќе се излеат врз Божјата Заедница.“ – *Делата на апостолите 40.*

б. Кое пророштво двојно ќе се исполни во последното време? Што треба да правиме додека го чекаме тоа време? Захарија 10:1.

„Големото дело на евангелието нема да се заврши со помала манифестација на Божјата сила од онаа што го одбележала неговиот почеток. Пророштвата што се исполниле со излевањето на раниот дожд во почетокот. Последно предупредување на евангелието пак ќе се исполнат со позниот дожд и при неговото завршување.“ – *Големата борба, 541.*

2. ДЕЛОТО НА ДУХОТ – ВОСПИТУВАЊЕ И ПРЕОБРАЗБА

а. Кое дело Светиот Дух го извршува денес? Јован 16:13.

„Утешителот е наречен „Духот на вистината.“ Негова задача е да ја открие и разјасни вистината. Тој прво престојува во срцето како Дух на вистината и на тој начин станува Утешител. Вистината донесува мир и утеха, но вистинскиот мир и утеха не можат да се најдат во лагата. Со посредство на лажни теории и традиции сатаната стекнува власт над душите на многумина. Упатувајќи ги луѓето на лажни идеали, тој го изопачува карактерот. Меѓутоа, Светиот Дух и зборува на душата преку Светото Писмо и ја втиснува вистината во срцето. На тој начин Тој ја разоткрива заблудата и ја протерува од душата. Со Духот на вистината, кој делува преку пишаната Божја Реч, Христос ги потчинува Своите избраници.“ – *Копнежот на вековите, 671.*

б. Каква промена прави Духот во срцето на верникот? 2. Солунјаните 2:13.

„Доколку луѓето сакаат да ѝ се потчат на Неговата сила, Духот ќе изврши посветување на целото битие. Духот ќе го втисне во душата на човекот она што е божествено. Со Неговата сила патот на животот ќе стане толку јасен така што никој не мора да залута.“ – *Делата на апостолите, 39.*

„Само оние кои постојано примаат ново изобилие од благодати ќе имаат сила која е во сообразност со нивните секојдневни потреби и ќе имаат способност таа сила да ја употребат. Наместо да чекаат некое време во кое на необичен начин ќе добијат чудесна способност за придобивање на души, тие секојдневно му се предаваат на Бога за да ги направи соодветни садови за употреба. Тие ја користат секоја прилика која им се дава за работа, посветено работат за Учителот каде и да се наоѓаат, во некој скроман делокруг, во домот или на полето на јавно делување...“

„Секојдневно, додека весниците на евангелието клечат пред Господарот и го обновуваат заветот на посветеност кон Него и кон Неговото дело, Тој ќе им ја дава силата на својот Дух чија моќ оживува и посветува. Кога би ја обавувале својата секојдневна должност, ќе бидат осведочени дека невидливата сила на Светиот Дух ги оспособува да бидат 'помагачи на Бога'.“ – *Делата на апостолите, 41.*

3. ПЛОДОВИТЕ НА ДУХОТ ОТКРИЕНИ

а. Каков род носи Светиот Дух? Галатјаните 5:22,23. На кој начин?

„Опишувајќи им го на Своите ученици делото на Светиот Дух, Исус настојувал да ги изградува и охрабри со радоста и надежта која го исполнувала Неговото срце. Се радувал што на Неговата црква и е обезбедена изобилна помош. Светиот Дух е највозвишен од сите дарови кои можел да ги побара од Таткото со цел да ги воздигне Своите следбеници. Духот ќе им биде даруван заради преродување, а без тоа Христовата жртва би била неуспешна. Моќта на злото зајакнувала низ вековите и било неверојатно колку луѓето немоќно се потчинувале на ропството на сатаната. Да се пружи отпор на гревот и да се совлада може само со моќното делување на Третото Лице на Божеството, Кој не Доаѓа со никаква ограничена енергија, туку со целосна божествена сила. Духот го спроведува во дело она што го извојувал Спасителот на светот. Со силата на Светиот Дух срцето се чисти од гревот. Со помош на Светиот Дух верникот станува учесник во божествената природа. На Своите следбеници Христос им го дава Својот Дух, како божествена сила, за да ги совладаат сите наследени и стекнати склоности кон злото и црквата да го прими печатот на Неговиот карактер.“ - *Копнежот на вековите 671.*

„Каков бил резултатот од излевањето на Светиот Дух на Педесетница?... Секој христијанин во својот брат гледал откривање на божествена љубов и милост. Сите покажувале интерес само за еден предмет, и тоа засенувало сè останато. Верниците настојувале да покажат сличност со Христовиот карактер, да придонесат за ширење на Неговото царство.“ – *Делата на апостолите, 35, 36.*

б. Што може да направи Бог за оние кои целосно ќе Му се предадат? Ефесјаните 5:18 (последен дел).

„Кога се одрекол од себеси за да го спаси изгубеното човештво, на Исуса му бил даден Светиот Дух без мерка. Така ќе му биде даруван и на секој Христов следбеник кој своето срце целосно ќе му го предаде на Бога да биде Негово живеалиште. Самиот Господ ни заповеда: „Но исполнете се со Дух“ (Ефесјаните 5:18), а таа заповед истовремено претставува и ветување дека ќе биде исполнета. „Бидејќи во Него благоволи Отецот да ја насели сета полнота“, „и вие да бидете исполнети во Него“ (Колосјаните 1:19; 2:10).“ – *Мисли од Гората на Блаженствата, 20.*

4. ДА СЕ БИДЕ СПРЕМЕН

а. Што треба да правиме очекувајќи го доцниот дожд? Лука 11:13.

„Истекувањето на времето ни малку не го променило ветувањето кое го дал Христос пред своето заминување - дека ќе го испарти Светиот Дух како Негов претставник. Доколку изобилието на божествената милост не се излева на луѓето, тоа не е поради тоа што Тој ограничува или затега. Доколку исполнувањето на Неговите ветувања не е во толкава мера како што би можело да биде, тоа значи дека тие не се ценат доволно. Сите би можеле да бидеат исполнети со Светиот Дух кога би го сакале тоа. Таму каде што не се чувствува потреба за Светиот Дух ќе завладее пустош, темнина, опаѓање и духовна смрт. Таму каде што луѓето обрнуваат многу внимание на ситниците, таму нема божествена сила неопходна за раст и напредок на Црквата, сила која со себе би ги донела и сите останати благослови кои ни се понудени во неограничени количини.“ – *Делата на апосолите, 37.*

„Не треба да се грижиме за доцниот дожд. Треба само да се грижиме садовите да останат чисти и исправени, спремни да го примат доцниот дожд, и да се молиме: 'Доцниот дожд нека падне во мојот сад'“ – *The Upward Look, 283.*

„Видов дека мнозина ја занемаруваат толку потребната подготовка очекувајќи дека “освежувањето” или “позниот дожд” ќе ги оспособи да опстанат во Господовиот ден и да живеат во Негово присуство... Видов дека во “освежувањето” ќе учествуваат само оние кои што ќе победат и ќе го отргнат секој вкоренет грев: гордост, себичност, љубов кон светот и секој лош збор и постапка. Заради тоа мораме сè повеќе да се приближуваме кон Господа и сесрдно да настојуваме да извршиме неопходна подготовка која што ќе ни овозможи да опстанеме во борбата во денот Господов.“ – *Рани списи, 71.*

б. Што можеме да научиме од молитвата на Илија за дождот? 1. Цареви 18:41-44.

„(Илија) го преиспитувал својот живот, за да согледа каде пропуштил да го прослави Бога, ги признал своите гревови и така продолжил да ја излева својата душа пред Бога, барајќи знак дали молитвата му е услышена. Додека го испитувал своето срце, се чинело дека се повеќе се смалувал, и во своите и во Божјите очи. Му се чинело дека тој е ништо, а Бог е сè, и кога успеал целосно да се откаже од себе, кога се фатил за Спасителот како за своја единствена сила и праведност, му бил даден одговор.“ – *The Review and Herald, May 26, 1891.*

5. ЗАВРШНИ ГЛЕТКИ

а. Кое завршно дело на воспитување и понатаму стои пред нас? Авакум 2:14.

„Така ќе се објавува и третата ангелска вест. Кога ќе дојде време да се проповеда со најголема сила, Бог ќе се послужи со скромни орудија, ќе го води умот на оние што се посветиле на Неговата служба. Работниците повеќе ќе бидат оспособени со помазанието на Светиот Дух отколку со образованието во школите. Луѓе од вера и молитва ќе бидат поттикнати да појдат со света ревност и да ги проповедаат зборовите што Бог им ги дава. Гревовите на Вавилон ќе бидат разоткриени. Страшните последици од присилното наметнување на црковните обичаи со посредство на граѓанските власти, навлегувањето на спиритизмот, тајниот, но брз развој на папската власт - сето тоа ќе биде демаскирано. Овие свечени предупредувања ќе го разлишаат народот. Илјадници и илјадници ќе слушаат такви зборови какви што никогаш не слушнале.“ – *Големата борба*, 606.

„Веста ќе се шири не толку со докажување колку со длабоко осведочување на Божјиот Дух. Доказите се изнесени. Семето е посеано и сега ќе никне и ќе донесе плод. Списите што ги распространиле мисионерските соработници го извршиле своето влијание, но мнозина врз кои вистината имала длабок впечаток, биле спречени вистината потполно да ја сфатат или да ја послушаат. Меѓутоа, сега зраците на светлината проникнуваат насекаде и вистината се гледа кристално јасна, а искрените Божји деца ги кинат врските што ги задржувале до сега. Семејните и црковните врски сега се немоќни да ги задржат. Вистината им е подрагоцена од сè друго. И покрај силите што се здружиле против вистината, голем е бројот на оние што ќе застанат на Господова страна.“ – *Големата борба*, 612.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

1. На кој начин искуството на ранохристијанската црква (опишано во Лекцијата 1) ќе биде од особено значење на за последното созревање?
2. Зошто примањето на раниот и доцниот дожд е дело на вистинско воспитување?
3. Каков род треба да донесе делувањето на Светиот Дух?
4. На кој начин јас можам да бидам спремен за доцниот дожд?
5. На кој начин делото на воспитување на Црквата ќе се заврши на оваа земја?

Јули - 2019

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат сведоштва
1	Понеделник	1. Тимотеј, 6:13-16.	7. Свед., 98.	Пс. 119:24-29
2	Вторник	1. Тимотеј, 6:17-21.	7. Свед., 99.	Пс. 119:41-48
3	Среда	Римјаните 3:20-26.	7. Свед., 100.	Евр. 7:1-4
4	Четврток	Римјаните 4 :20-25.	7. Свед., 101.	Евр. 16:5-8
5	Петок	Римјаните 5 :1-8.	Сонцето заоѓа во 20:12	
6	Сабота	Псалм 26:1-8.	Сонцето заоѓа во 20:12	
7	Недела	Римјаните 5:9-14.	7. Свед., 102.	Евр. 16:10-12.
8	Понеделник	Римјаните 6:12-16.	7. Свед., 103.	Евр. 16:14-17.
9	Вторник	Римјаните 6:22-23.	7. Свед., 104.	Евр. 16:19-21.
10	Среда	Римјаните 7:22-25.	7. Свед., 105.	Евр. 17:1-5.
11	Четврток	Римјаните 8:1-5.	7. Свед., 106.	Евр. 17:7-9.
12	Петок	Римјаните 8:6-11.	Сонцето заоѓа во 20:09	
13	Сабота	Псалм 27:1-6.	Сонцето заоѓа во 20:09	
14	Недела	Римјаните 8:14-19.	7. Свед., 107.	Евр. 17:10-11.
15	Понеделник	Римјаните 8:26-32.	7. Свед., 108.	Евр. 18:7-10.
16	Вторник	Римјаните 8:33-39.	7. Свед., 109.	Евр. 18:11-13.
17	Среда	Римјаните 9:1-5.	7. Свед., 110.	Евр. 18:18-30.
18	Четврток	Римјаните 9:23-29.	7. Свед., 111.	Евр. 19:3-5.
19	Петок	Римјаните 10:1-4.	Сонцето заоѓа во 20:05	
20	Сабота	Псалм 28:6-9.	Сонцето заоѓа во 20:04	
21	Недела	Римјаните 10:9-15.	7. Свед., 112.	Евр. 20:7-12.
22	Понеделник	Римјаните 11:1-5.	7. Свед., 113.	Евр. 21:3-10.
23	Вторник	Римјаните 11:16-22.	7. Свед., 114.	Евр. 22:1-5.
24	Среда	Римјаните 11:33-36.	7. Свед., 115.	Евр. 23:11-14.
25	Четврток	Римјаните 12:1-3.	7. Свед., 116.	Евр. 23:18-22.
26	Петок	Римјаните 12:4-12.	Сонцето заоѓа во 19:59	
27	Сабота	Псалм 30:1-5.	Сонцето заоѓа во 19:58	
28	Недела	Римјаните 12:13-17.	7. Свед., 117.	Евр. 23:25-28.
29	Понеделник	Римјаните 12:18-21.	7. Свед., 118.	Евр. 23:29-38.
30	Вторник	Римјаните 13:10-14.	7. Свед., 119.	Евр. 24:1-7.
31	Среда	Римјаните 15:1-6.	7. Свед., 120.	Езек. 7:1-4.

Август - 2019

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат сведоштва
1	Четврток	1. Коринт. 1:1-7.	7. Свед., 121.	Езек. 7:5-9.
2	Петок	Псалм 119:54-60.	Сонцето заоѓа во 19:51	
3	Сабота	Псалм 119:62-67.	Сонцето заоѓа во 19:50	
4	Недела	1. Коринт. 1:8-10.	7. Свед., 122.	Езек. 7:10-12.
5	Понеделник	1. Коринт. 1:18-24.	7. Свед., 123.	Езек. 7:13-15.
6	Вторник	1. Коринт. 1:26-31.	7. Свед., 124.	Ерем. 30:5-7.
7	Среда	1. Коринт. 2:1-5.	7. Свед., 125.	Ерем. 30:10-11.
8	Четврток	1. Коринт. 2:9-16.	7. Свед., 126.	Ерем. 30:21-24.
9	Петок	1. Коринт. 3:5-10.	Сонцето заоѓа во 19:43	
10	Сабота	Псалм 32:1-8.	Сонцето заоѓа во 19:41	
11	Недела	1. Коринт. 3:11-17.	7. Свед., 127.	Ерем. 31:1-4.
12	Понеделник	1. Коринт. 4:1-2.	7. Свед., 128.	Ерем. 31:8-10.
13	Вторник	1. Коринт. 4:11-16.	7. Свед., 129.	Ерем. 31:15-17.
14	Среда	1. Коринт. 5:6-8.	7. Свед., 130.	Ерем. 31:23-25.
15	Четврток	1. Коринт. 6:19-20.	7. Свед., 131.	Ерем. 31:29-33.
16	Петок	1. Коринт. 9:24-27.	Сонцето заоѓа во 19:33	
17	Сабота	Псалм 33:1-10.	Сонцето заоѓа во 19:32	
18	Недела	1. Коринт. 10:1-7.	7. Свед., 132.	Ерем. 31:34-37.
19	Понеделник	1. Коринт. 10:9-13.	7. Свед., 133.	Ерем. 32:17-19.
20	Вторник	1. Коринт. 10:31-33.	7. Свед., 134.	Ерем. 32:26-27.
21	Среда	1. Коринт. 12:4-11.	7. Свед., 135.	Ерем. 32:37-40.
22	Четврток	1. Коринт. 12:12-14.	7. Свед., 136.	Ерем. 33:1-3.
23	Петок	1. Коринт. 12:26-31.	Сонцето заоѓа во 19:22	
24	Сабота	Псалм 33:11-22.	Сонцето заоѓа во 19:21	
25	Недела	1. Коринт. 13:1-7.	7. Свед., 137.	Ерем. 33:6-9.
26	Понеделник	1. Коринт. 13:8-13.	7. Свед., 138.	Ерем. 33:14-18.
27	Вторник	1. Коринт. 15:3-9.	7. Свед., 139.	Ерем. 33:19-22.
28	Среда	1. Коринт. 15:10-19.	7. Свед., 140.	Ерем. 35:1-6.
29	Четврток	1. Коринт. 15:20-26.	7. Свед., 141.	Ерем. 35:7-10.
30	Петок	Римјаните 15:47-50.	Сонцето заоѓа во 19:11	
31	Сабота	Псалм 34:1-8.	Сонцето заоѓа во 19:10	

Септември - 2019

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат сведоштва
1	Недела	2. Тим. 2:11-16.	7. Свед., 142.	Пс. 119:71-76.
2	Понеделник	2. Тим. 2:22-26.	7. Свед., 143.	Пс. 119:80-84.
3	Вторник	2. Коринт. 2:14-17.	7. Свед., 144.	Ерем. 36:1-7.
4	Среда	2. Коринт. 4:3-7.	7. Свед., 145.	Ерем. 36:8-10.
5	Четврток	2. Коринт. 4:8-12.	7. Свед., 146.	Ерем. 36:14-19.
6	Петок	2. Коринт. 4:17-18.	Сонцето заоѓа во 18:59	
7	Сабота	Псалм 34:11-19.	Сонцето заоѓа во 18:58	
8	Недела	2. Коринт. 5:1-5.	7. Свед., 147.	Ерем. 36:20-26.
9	Понеделник	2. Коринт. 5:6-10.	7. Свед., 148.	Ерем. 36:27-32.
10	Вторник	2. Коринт. 5:14-15.	7. Свед., 149.	Ерем. 37:6-10.
11	Среда	2. Коринт. 5:17-21.	7. Свед., 150.	Ерем. 37:11-15.
12	Четврток	2. Коринт. 6:14-18.	7. Свед., 151.	Ерем. 37:17-21.
13	Петок	2. Коринт. 7:9-11.	Сонцето заоѓа во 18:47	
14	Сабота	Псалм 36:7-12.	Сонцето заоѓа во 18:46	
15	Недела	2. Коринт. 8:9-12.	7. Свед., 152.	Ерем. 38:2-5.
16	Понеделник	2. Коринт. 9:6-8.	7. Свед., 153.	Ерем. 38:7-10.
17	Вторник	2. Коринт. 10:3-5.	7. Свед., 154.	Ерем. 38:11-13.
18	Среда	2. Коринт. 11:13-15.	7. Свед., 155.	Ерем. 38:14-16.
19	Четврток	2. Коринт. 11:22-27.	7. Свед., 156.	Ерем. 38:17-20.
20	Петок	2. Коринт. 12:1-6.	Сонцето заоѓа во 18:35	
21	Сабота	Псалм 37:3-11.	Сонцето заоѓа во 18:33	
22	Недела	2. Коринт. 12:7-10.	7. Свед., 157.	Ерем. 38:23-28.
23	Понеделник	2. Коринт. 13:5-8.	7. Свед., 158.	Ерем. 39:4-7.
24	Вторник	Галатјаните 1:1-8.	7. Свед., 159.	Ерем. 39:8-12.
25	Среда	Галатјаните 2:19-20.	7. Свед., 160.	Ерем. 39:13-14.
26	Четврток	Галатјаните 3:24-29.	7. Свед., 161.	Ерем. 39:15-18.
27	Петок	Галатјаните 4:4-7.	Сонцето заоѓа во 18:23	
28	Сабота	Псалм 37:37-40.	Сонцето заоѓа во 18:21	
29	Недела	Галатјаните 5:16-21.	7. Свед., 162.	Ерем. 40:2-5.
30	Понеделник	Галатјаните 5:22-26.	7. Свед., 163.	Ерем. 40:9-12.

Доброволен дар во првата сабота

6. јули

Доброволен прилог во првата сабота за здравствениот центар во Украина (страна 4)

4. август

Доброволен прилог во првата сабота за мисионерските училишта (страна 25)

7. септември

Доброволен прилог во првата сабота за мисионерско - библиската школа „Светилник“ во Италија (страна 51)

